

I. معلومات مختصر در رابطه به اتحادیه ملی کارکنان

افغانستان

اتحادیه ملی کارکنان افغانستان که قبلاً بنام اتحادیه های کارگری و اتحادیه های صنفی یاد میشد در دهه دموکراسی زمان مشروطیت ، بعد از آنکه در سال (۱۳۴۲) مطابق به (۱۹۶۴) قانون اساسی جدید کشور به تصویب رسید ، اولین هسته آن بنام اتحادیه کلیران و درپوران در شهر کابل بنیاد گذاشته شد که بعداً با توسعه و گسترش فعالیتهای آن اتحادیه ، کارگران فابریکه نساجی بگرامی اتحادیه کارگری را بنام (صندوق تعاونی) در فابریکه خود اساسگذاری نمودند . در سال (۱۳۴۸) اولین نماینده اتحادیه درپوران و کارگران افغانستان بنام (گل احمد) در نخستین پارلمان کشور کانديد و انتخاب گردید که این نماینده با حضور در پارلمان در دفاع از منافع صنفی خود قرار گرفته و با مطرح ساختن خواسته های ابتدایی کارگران ، تقلیل ساعات کار ، اجرای اضافه کاری ، پرداخت مزد عادلانه ، امتیاز حقوق کار ثقیل ، بیمه های اجتماعی و صحتی ، اجرای حقوق تقاعد و البسه کار نقش این نهاد را در سکتور دولتی و خصوصی در سراسر کشور بر جسته ساخت. اتحادیه کارگری افغانستان با پشت سر گذاشتن جدی ترین مراحل حیات اجتماعی و ملی خویش در حاکمیت های سیاسی وقت بحیث یک نهاد تشکل دهنده ای نیروی دوران ساز و آگاه جامعه ، یعنی کارگران فارغ از همه وابسته گیهای سیاسی ، توانست جایگاه خود را در بین اقشار مختلف تثبیت و انکشاف دهد . سالهای (۱۹۶۰ - ۱۹۷۰) ، که دوران شکل گیری و آستن نهادها و حلقات روشنفکری و سیاسی در افغانستان بحساب میآید ، اتحادیه های کارگری هم با این تشکلات روشنفکری و حتی مقدم تر از این حلقات ، با سازماندهی اعتصابات و مظاهرات و با نضج گیری جنبشهای کارگری در سراسر کشور بیشتر وسیع و جایگاه بلندی را کسب نموده و پیشقدم جنبشهای اجتماعی گردید . احزاب و گروه های سیاسی در آنوقت در پروگرام و برنامه های نشراتی شان یعنی روزنامه ها و جراید دولتی از ایجاد اتحادیه های کارگری و جنبشهای آن ننتنها حمایت کرده اند ، بلکه مطابق ماده (۳۲) قانون اساسی وقت ، فعالیتهای آنرا مجاز و مشروع دانسته اند . سال (۱۹۷۲) که بحرانات اجتماعی- سیاسی واقتصادی سراسر جامعه را فرا گرفته بود ، احتجاجات ، اعتصابات و مظاهرات اقشار متنوع ، بخصوص اتحادیه کارگری ، روشنفکران حکومت را تحت فشار قرار داده و این اعمال فشار باعث سقوط نظام شاهی گردید . اتحادیه های صنفی (کارگری) افغانستان بعد از سقوط نظام شاهی که از يك بحران پر تلاطم اجتماعی و سیاسی ومبارزات سرسختانه کارگری سر بیرون کرده بود درحکومت مرحوم سردار داود خان دريك فضای امن سیاسی دامنه فعالیتهای خویشرا در تمام عرصه های حیات اجتماعی و اقتصادی کشور توسعه و گسترش داد . بعد از سقوط نظام جمهوری داود خان و جریان هفت ثور زمینه فعالیتهای اتحادیه کارگری در کشور بیشتر مساعد گردید . این نهاد ، هماهنگی که با خصوصیت و برنامه های اجتماعی و اقتصادی این نظام داشت ، توانست در کلیه عرصه های اقتصادی و

اجتماعی ، اعم از سکتور دولتی و خصوصی ، واحدهای تشکیلاتی خود را رسماً ایجاد نماید . در اولین کنگرس سال (۱۳۵۹ مطابق به ۱۹۸۱) رییس و اعضای شورای مرکزی این سازمان بحیث مسؤولین و رهبری کننده این ارگان انتخاب گردیدند . شوراها و ولایتی و شهری بمثابة نهادهای اداره کننده و سازماندهنده سازمانهای اتحادیوی در تمام ولایات ، شهرها و مؤسسات بوجود آمدند. در اثر کار و فعالیت ارگانهای رهبری ، اعضا و فعالین این سازمان بود که پایه های اجتماعی این نهاد در بین اقشار و طبقات مختلف جامعه آهسته آهسته استحکام یافته و فراگیر گردید . با در نظر داشت موقف و جایگاه اجتماعی که اتحادیه صنفی بحیث سازمان نیرومند و بیطرف سیاسی در جامعه داشت حاکمیتهای سیاسی وقت ، آنرا در جمع سایر نیروهای ملی وسیله ثبات و استحکام خود دانسته ، اکثر مسایل اجتماعی و اقتصادی کشور را با تفاهم و مشارکت هم پیش میبردند که بدون تردید ایجاد این فضای تفاهم و مشارکت ملی ، فورمولبندی سیاسی هر نظام و حاکمیت سیاسی دموکراتیک را تشکیل میدهد . از نظر بستر سازی در امور تشکیلاتی تجمع (۳۵۰) هزار عضو کارگر و کارمند بطور داوطلبانه بدور این سازمان از طریق (۳۲) شورای ولایتی در ولایات و شهر کابل و سازمانهای اتحادیوی در ادارات ، مؤسسات و فابریکات تولیدی کشور اعم از سکتور دولتی و خصوصی بخاطر تحکیم وحدت و تشکل سازمان و دفاع از حقوق قانونی کار و تولید و زنده گی معیشتی کارگران نقطه قابل توجه ابعاد اثرگذار این نهاد را در حیات ملی طی سالهای (۱۹۹۲-۱۹۷۵) نشان میدهد .

نقش این سازمان در رشد حیات اقتصادی و اجتماعی و تحقق اهداف پالیسی آن در روشنی مرام نامه و اساس نامه طی سالهای ذکر شده که جدی ترین مراحل رشد و انکشاف آن بحساب میآید استقامت های ذیل را در برداشت :

باتوجه به این استقامت ها و هدفمندیها میتوان شیوه روابط این سازمان را بنابر حکم زمان و شرایط لازمی سیاسی با سایر نهادهای دولتی و سازمانهای جهانی ، کارگران در راستای تحقق برنامه های ملی اجتماعی و سیاسی جستجو کرد .

برای تقویت اقتصاد ملی کشور ایجاد مصونیت های اجتماعی و رفاه و هیئت برای کارگران و دفاع از حقوق آنها و همچنین نهادینه ساختن هویت اجتماعی خود به سطح ملی و بین المللی این سازمان کارهای ذیل را در طول سالهای (۱۳۵۷ _ ۱۳۷۰) انجام داده است :

الف: در امور تشکیلاتی و سازمانی :

اتحادیه صنفی افغانستان بعد از بنیاد گذاری خود در سال (۱۳۴۴) بنام اتحادیه کلینران و درپوران در شهر کابل و بعداً بنام صندوق تعاونی از طرف کارگران نساجی بگرامی در سال (۱۳۴۸) هویت اجتماعی خود را بحیث يك سازمان مدافع حقوق کارگران در سختترین دوران مبارزات تاریخی جنبش های کارگری در افغانستان مسجل ساخت .

این سازمان در سال (۱۳۵۹) اولین کنگرس خود را بخاطر انتخاب رئیس ، هیئت رهبری و اعضای شورای مرکزی تدویر نمود . در این کنگرس بخاطر طرح ستراتیژی و برنامه های اقتصادی و اجتماعی تعدیلات در اساسنامه و ساختار تشکیلاتی برقرار نمود .

جدی ترین مرحله که این سازمان پشت سر گذاشت ، سالهای (۱۳۴۴- ۱۳۵۲) بود که بنام مرحله آستن ، شکل گیری و بنیانگزاری یاد میشود طی همین سالها در میان امواج خونین حوادث سیاسی و اجتماعی و اقتصادی کشور در بین جامعه و مردم جوانه زد ، قد کشید و به ثمر رسید . و اما سالهای (۱۳۷۰_ ۱۳۵۷) مرحله تکامل ، توسعه و انکشاف این سازمان در حیات ملی کشور بحساب میاید . طی این سالها (۳۵۰) هزار عضو را بصورت داوطلب به دور خود تشکل و سازمان داده دارای هسته بزرگ و تشکل وسیع اجتماعی در کشور گردید .

هسته رهبری شورای مرکزی که متشکل از رییس ، معاونین ، رؤسای شعبات شورای مرکزی ، هیئت رئیسه ، دارالانشأ ، رؤسای شوراهای ولایتی در (۳۲) ولایت ، رهبری شورای شهر کابل ، تشکیلات سازمانهای اتحادیوی در تمام مؤسسات خدماتی ، ادارات و فابریکات تولیدی درکشور میباشد . تشکل سازمانهای اتحادیوی و هسته رهبری آن در مؤسسات تولیدی و خدماتی ، تشکل شوراهای ولایتی و شهری ، تشکل شورای مرکزی و هیئت رهبری آن همه مطابق نورم و طرز العمل اصول اساسنامه انتخابی هستند . تدویر جلسات ، کنفرانسها و کنگره ها در قید زمان مطابق بر موازین انتخاباتی هستند و به شکل دموکراتیک روی مسایل حیاتی اصول اساسی این سازمان را تشکل میدهند.

این سازمان بخاطر رهبریت سالم ، از ارگانهای تشکیلاتی خود در سطح کشور طبق اساسنامه خود از تمام اعضا يك بار حق الشمول و ماهانه (۱) در صد حق العضویت جمع آوری مینمود .

پول جمع آوری شده به دو هدف مصرف میگردد :

اول: بخاطر تأدیه مزد و معاش کارمندان اپرات مرکزی و ولایات و سایر مصارف در بودجه عادی و انکشافی طرح و برنامه ریزی میشد .

دوم: بخاطر خریداری وسایل و وسایط ، املاک و جایدها بمنظور اجرای فعالیتهای تشکیلاتی ، اداره و منجمنت و کارهای سازمانی ، کارهای فرهنگی - تربیتی و آموزشی در سطح کشور .

ب: در بخش اداره ، منجمنت و مالی :

مجموع تشکیلات این سازمان بین سالهای (۱۳۷۰- ۱۳۵۷) از سطح رهبری شورای مرکزی تا شوراهای ولایتی در ولایات و شهر کابل و سازمانهای ذیصلاح اتحادیوی و اعضا در مؤسسات ، ادارات خدماتی و فابریکات تولیدی اعم از دولتی و سکتور خصوصی (۳۵۰) هزار نفر میرسید . مطابق پلان پیشبینی شده مالی ، ترتیب بودجه تشکل سالانه مجموع مزد و معاش و سایر مخارج شورای مرکزی با کلیه واحدهای دومی و سومی آن در ولایات ، شهر کابل و ادارات تنظیم میگردد . اگر شاخص عواید و مصارف یک ساله این سازمان را طبق اسناد و مدارک دست داشته طور حقیقی در نظر بگیریم میتوان به روی محاسبه آن ارقام ، عوائد و مصارف سایر سالهای این دهه را طور تخمین پیشبینی نمود . مثلاً"

عوایدی که از مدرک حق العضویت ها از تمام سازمانهای اتحادیوی از مرکز و ولایات بحساب شورای مرکزی اتحادیه کارگری (صنفي) افغانستان انتقال میگردد.

عوایدی که از مدرک کمکهای نقدی و جنسی اتحادیه های جهانی و فدریشن های بین المللی کارگری به اتحادیه های کارگری افغانستان صورت گرفته.

مجموع عوائد بدست آمده طی سال بحساب شورای مرکزی اتحادیه کارگری (صنفي) افغانستان شامل گردیده و مصارفیکه مطابق پلان پیشبینی شده با در نظر داشت تشکیل و بودجه منظور شده صورت گرفته است. بیلانس عواید و مصارف درین سالها نشان میدهد که عواید يك شاخص بلند را نسبت به مصارف داشته است یعنی تفاوت عوائد نسبت به مصارف بیشتر افغانی میباشد.

اتحادیه های کارگری (صنفي) افغانستان دارای یک تعداد موترهای کاماز کمک اتحادیه های کارگری کشور های دوست بود که بخاطر حمل و نقل مواد انتقالاتی و کار های ترانسپورتی از آن استفاده میشد، همچنین این سازمان دارای چندین فابریکه و یک شرکت تجارتي بود که سالانه عواید آن به شورای مرکزی انتقال می یافت.

شورای مرکزی اتحادیه کارگری (صنفي) افغانستان طی همین سالها (۷۰-۱۳۵۷) يك دفتر مرکزی واقع شش درك، يك دفتر برای شورای شهر در دهمزنگ، يك مهمانخانه در کارته (۴)، يك مرکز فرهنگی و کلتوری در پل محمود خان و يك ساحه کمپلکس ورزشی در جوار تپه مرنجان واقع مکروریان اول برای پیشبرد فعالیت های خود خریداری نمود. همچنان در ولایات تخار، سمنگان، مزار شریف، جوزجان، هرات، پروان، نیمروز، هلمند و فراه ملکیتها را در اختیار دارد که در آن شوراهای ولایتی دفاتر رهبری خود را اعمار نموده اند که همه این ملکیتها و جایداد ها هم در مرکز و هم در ولایات از پول حق العضویت ها و پولهای کمکهای اتحادیه های کارگری جهان وسایر عواید شورا از دولت و اشخاص خریداری گردید که قبالة شرعی آن موجود است. سایر مراکز فرهنگی و کلتوری که دولتهای وقت توسط فرمان به این اتحادیه داده بودند دوباره به دولت استرداد گردیده است.

در بخش حقوق و اقتصاد :

۱- مسایل حقوقی : یکی از وظایف و هدفمندی های اتحادیه کارگری (صنفي) افغانستان دفاع از حقوق قانونی کارگران و کارمندان سکتورهای دولتی و خصوصی در کشور میباشد. مسایل حقوقی که در چوکات آن اهداف این اتحادیه مشخص شده و روی آنها اقدامات صورت گرفته موارد ذیل اند:

کنترول بر تأدیة مزد و معاش سالانه، بیمه های اجتماعی و صحتی، مراقبت از وضع حفظ الصحة محل کار، مصونیت کار تولید و تخنیک بیخطر، اختلافات ناشی از کار، لوابیح کار، وضع طعامخانه، شیرخوارگاه، کودکانها، سواد آموزی، مسایل معیشتی و سرپناه، بهبود شرایط صحتی، مسایل تحفظی، البسه کار، تأدیة مزد نظر به شرایط و ثقلت کار، حقوق تقاعد، کاریابی و اشتغال و در چارچوب این موارد اتحادیه های کارگری صنفي افغانستان به همکاری دولت در استقامت های کاری خویش اقدامات بزرگی را انجام داده است.

یکتعداد لوایح ، مقررہ ہا و قوانین مرتبط بہ مسایل فوق کہ تضمین کنندہ حقوق و تأمین کنندہ زندگی بہتر برای کارگران و کارمندان در کشور میگردید بہ اثر پیشنهاد و ارائه نظریات این اتحادیہ از طرف دولت نافذ و در معرض تطبیق و اجرا قرار گرفت کہ این قوانین و مقررہ ہا و لوایح بہ ترتیب ذیل ذکر میشود :

- ۱- قانون مامورین دولت .
- ۲- قانون کار .
- ۳- مقررہ ضمایم معاش منظوقی .
- ۴- مقررہ نحوہ تداوی .
- ۵- مقررہ تفتیش کار .
- ۶- مقررہ عرضہ خدمات صحی برای کارکنان .
- ۷- مقررہ حفاظت کار و تخنیک ایمنی .
- ۸- مقررہ شرایط کارکنان روز مزد .
- ۹- مقررہ کارهای ہفتہ نامکمل .
- ۱۰- مقررہ پرداخت مزد شبانہ .
- ۱۱- مقررہ نحوہ پرداخت کوپون .
- ۱۲- مقررہ شورای نمایندگان .
- ۱۳- مقررہ دفاع خودی .
- ۱۴- مقررہ قرارداد جمعی .
- ۱۵- لایحہ حل اختلافات ناشی از کار در مؤسسات و ادارات .
- ۱۶- لایحہ البسہ اجیران دولتی و لایحہ سازماندهی مسابقات کار...

البتہ با وضع قوانین ، مقررہ ہا و لوایح ذکرشده ، تمام کارگران و کارمندان ازاجراً و تطبیق آن مستفید گردیدند .
توجہ بہ مسایل معیشتی سرپناہ ، امور فرهنگی و کلتوری ، مشکلات حقوقی و صحی کارگران و کارمندان از
میرمترین وظایف این اتحادیہ بحساب می آید .

بخاطر بہبود زندہ گی کارگران و کارمندان بہ دولت پیشنهاد نمود تا بعوض بلند بردن معاش چند قلم مواد کوپونی
طور رایگان بہ کارمندان و کارگران کشور توزیع گردد کہ این پیشنهاد مورد تائید قرار گرفته و عملی گردید .
تقریباً بہ تمام کارگران و کارمندان کہ در فابریکات بزرگ تولیدی کار میکردند با توجہ این اتحادیہ صاحب خانہ
وسرپناہ گردیدند کہ این تعداد تقریباً بہ (۱۰) ہزار نفر میرسد . بہ بیش از ہفت ہزار نمرہ زمین از طرف
شاروالی کابل بہ درخواست اتحادیہ کارگری افغانستان بہ کارگران و کارمندان جہت سرپناہ رہایشی توزیع
گردیدہ . همچنین این پروگرام در ولایات ارقام بیشتر از (۱۰) ہزار نفر را نشان میدہد .

سالانہ ہزارها کارگر و کارمند مریض و معیوب بہ شفاخانہ های داخل و خارج کشور جہت تداوی از طرف
اتحادیہ های کارگری افغانستان معرفی و اعزام میشدند . اتحادیہ کارگری افغانستان دارای سہ استراحتگاہ بود:
اولی در باغ شاہی ننگرہار ، دومی در تخت سفر ہرات و سومی در بامیان و تخت استالف کہ سالانہ بیش از

یکهزار کارگر درین سه استراحتگاه به استراحت تابستانی و زمستانی میپرداختند. به اساس عقد پروتوکولهای که بین اتحادیه های کارگری افغانستان و اتحادیه های کارگری کشورهای روسیه، بلغاریا، رومانیا و هنگری صورت گرفته بود، سالانه در حدود سه هزار کارگر و اطفال آنها در این کشورها به استراحت های تابستانی اعزام میشدند و پول مصارف آنها توسط کشورهای یاد شده پرداخته میشد.

تدویر سیمینارها و ورکشاپهای تخنیکی، آموزشی و مسلکی، مراقبت از وضع کودکانها و شیرخوارگاه ها در مؤسسات و ادارات، رسیده گی به بهبود صحت و سلامتی اطفال کارگران، برگذاری محافل و جشنهای ملی و بین المللی، نمایشهای تربیتی و مسلکی در مؤسسات تولیدی برای کارگران از جمله وظایف این سازمان بوده که جهت آگاهی و آشنائی کارگران بخاطر بلند رفتن سوئے مسلکی و فرهنگی شان انجام می یافت.

۲. مسائل اقتصادی :

با توجه به اینکه ستراتیژی اقتصادی اتحادیه کارگران افغانستان با مساعی مشترک دولت جستجوی راه رشد، توسعه و انکشاف اقتصاد ملی بخاطر بهبود زنده گی مردم و ترقی بیشتر کشور بود بدون تردید سهمگیری این اتحادیه جهت تحقق این برنامه از طریق اعضا و فعالین آن در مؤسسات زیر بنائی و اقتصادی بیشتر از هر نهاد دیگر برجسته گردد.

اتحادیه کارگری صنفی افغانستان با در نظر داشت این سیاست، برای اینکه توانسته باشد دولت را در زمینه تحقق پلانهای تولیدی و اقتصادی کمک نموده باشد زمینه مشارکت و تفاهم را در این زمینه با دولت هماهنگ نمود. این هماهنگی در موارد ذیل بود :

(۱) طرح برنامه ایجاد کورسهای آموزشی و مسلکی، تخنیکی و تولیدی در مؤسسات اقتصادی کشور بخاطر بلند بردن فهم و آگاهی کارگران بمنظور رشد تولید، تطبیق پلانهای تولیدی با صرفه جویی و مصرف کمتر.

(۲) سازماندهی مسابقات کار. (مسابقات تولید رقابتی)

(۳) سازماندهی کارهای داوطلبانه (کارحشر)

(۴) عقد قرارداد های جمعی (عقد مکلفیتها و تعهدات تولیدی و حقوقی بین اداره و اتحادیه).

(۵) سهمدهی کارگران در طرح پلانهای تولیدی و تطبیق آن و توزیع مفاد درآمد تولیدی.

مسابقات کار بحیث يك فرهنگ جدید اقتصادی بمنظور رقابت سالم در کار و تولید در سال (۱۳۶۲) در تمام مؤسسات اقتصادی، تحقق و تطبیق پلانهای تولیدی در کشور ترویج یافت. پیشقدم و مبتکر این فرهنگ رقابتی در کار و تولید اتحادیه های کارگری افغانستان بود. درین برنامه اقتصادی طی سالهای (۱۳۶۲) - (۱۳۷۱) بیش از همه مؤسسات تولیدی ساختمانی، ترانسپورتی، معادن و صنایع و ادارات خدماتی شرکت کردند. مؤسسات شرکت کننده درین برنامه توانستند در طول (۱۰) سال موفقیت چشمگیر در عرصه کار و تولید و تطبیق پلانهای پیشبینی شده اقتصادی داشته باشند. همچنین کارگران این مؤسسات در این مسابقات رقابتی توانستند با شایستگی، جدیت و مهارت و مسلک کارنموده و پلانهای تولیدی را بیشتر از پلان تطبیق نمایند.

عوایدی که بدولت از مدرک تطبیق پلان و اضافه تطبیق پلان و با سازماندهی و اجرای این برنامه در طول یکسال بدست آمد در مدت (۱۰) سال به ملیاردها افغانی بالغ گردید و دولت از آن مفاد بدست آورد .

به مؤسسات و کارگراییکه درین برنامه بزرگ اقتصادی سهم شایسته داشتند توسط مدالها ، نشان ها تحسین نامه ، ویمپل و درفشهای افتخاری و پول نقد که ملیون ها افغانی می شد از طرف دولت و اتحادیه های کارگری صنفی مورد تقدیر و نوازش قرار گرفتند . نیمی از مبالغی را که طی (۱۰) سال بخاطر ارجگذاری به کار شایسته مؤسسات و کارگران بمصرف رسید اتحادیه کارگری صنفی افغانستان پرداخته است . درین ابتکار اتحادیه کارگری صنفی افغانستان در زمینه تحقق برنامه های اقتصادی و اجتماعی در کشور ، سازماندهی کارهای حشر یا کارهای داوطلبانه شامل بود که گاه گاه به مناسبتهای مختلف از طرف اتحادیه های کارگری افغانستان به همکاری دولت در مؤسسات ، ادارات و شهرها بخاطر تطبیق برنامه های اجتماعی و اقتصادی راه اندازی می شد.

در طول (۱۰) سال ترویج این فرهنگ اجتماعی در سطح کشور اثرات مثبت و عواید به دولت داشت . چهار موردی که کار حشر به ابتکار اتحادیه های کارگری افغانستان در سراسر کشور انجام پذیرفت در آن تمام کارگران و کارمندان سهم گرفتند ، بلند بردن فهم تخیکی و مسلکی کارگران در رشد تولید اضافه تطبیق پلانهای پیشبینی شده تولید ، روحیه صرفه جوئی ها ، تولید با کیفیت از طریق تدویر کورسها و نمایش فیلمها ، استقامت های کار اتحادیه کارگری صنفی افغانستان است که درین استقامت کارهای زیاد انجام شده است . تنها از درک صرفه جوئی ها که از طرف کارگران در تولید تمام فابریکات بعمل آمد ارقام عواید هنگفتی را نشان میدهد . این ارقام گواه بر این است که کارگران با روحیه عالی در راه رشد تولید و انکشاف اقتصاد ملی کار کرده اند .

حراست و گرفتن امنیت مؤسسات و فابریکات توسط اعضا و فعالین اتحادیه کارگری یکی از برنامه های دفاع از تولید و مؤسسات اقتصادی بود که این پروگرام توسط بیش از (۱۰) هزار کارگر در سراسر کشور که اعضای این اتحادیه بودند صورت میگرفت .

در بخش روابط بین المللی :

در عرصه روابط خارجی اتحادیه کارگری افغانستان در جمع خانواده سندیکال جهان روابط خوب با سازمان بین المللی کار (I.L.O) ، فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (W.F.T.U) ، عضویت کنفدراسیون آزاد بین المللی اتحادیه کارگری (I.C.F.T.U) و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه کارگری (I.C.T.U) را داشت . این روابط اتوریته و پرستیژ اتحادیه کارگری افغانستان را در سطح جهان بلند نگهداشته بود .

همچنین این سازمان با (۲۰۲) نهاد مماثل کارگری جهان اعم از کشور های همسایه ، اروپا ، آمریکا ، آسیا و کشورهای اسلامی در سطوح مختلف روابط داشت و از جمله با (۵۲) نهاد اتحادیه های جهانی روابط دو جانبه در سطح پروتوکولهای همکاری رسمی متقابلاً مفید داشت که بر مبنای این مناسبات تبادل هیئت ، اعزام کادرهای اتحادیوی جهت آموزش ، تبادل تجارب و اعزام کارگران و اطفال جهت استراحت

و تداوی کارگران مریض و اعزام هیأت در روزهای ملی و بین المللی ، دادن کمکهای نقدی و جنسی و گشایش مرکز تربیوی کادرها در مرکز و ولایات کشور از جانب استادان مجرب اتحادیه های مماثل شامل پروتوکول بود .

در طول (۱۰) سال ، یعنی سالهای (۱۳۵۹-۱۳۷۰) در حدود (۳۰۰) نفر هیئت در کنفرانسها سیمینارها و ورکشاپهای بین المللی شرکت کرده اند . بتعداد ۵۰ تن استادان از اتحادیه های مختلف جهان جهت آموزش و تربیه کادر های اتحادیوی به افغانستان آمده اند .

بتعداد (۶۰۰) نفر فعالین و اعضای این سازمان بخاطر آموزشهای اتحادیوی در کورسهای قصیرالمدت و طویل المدت بکشور های شامل پروتوکول اعزام شده اند . بتعداد (۷۰۰) کارگر و کارمند بکشورهای شوروی ، آلمان ، بلغاریا ، رومانیا ، چکسلواکیا و منگولیا جهت استراحت و بتعداد (۱۶۶۰۰) طفل جهت تفریح به کشورهای تاجکستان ، ازبکستان ، ترکمنستان و قزاقستان و بتعداد (۴۰۰) نفر جهت تداوی مریضی به این کشورها فرستاده شدند . قابل یاد آوریست که تمام مصارف این برنامه به دوش اتحادیه های کشورهای بود که با اتحادیه کارگری افغانستان پروتوکول همکاری را امضا کرده بودند .

فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری و سازمان بین المللی کار بمثابة نهاد بین المللی کارگری ملل متحد است که عده بیشتر از کشورها در آن عضویت داشته و مرکز آن در پراگ و سویس میباشد .

اتحادیه کارگری افغانستان عضویت این دو سازمان را کسب نموده بود و منظمأ حق العضویت میپرداخت که بوسیله آن اتحادیه کارگری افغانستان بطور اعظمی از کمکهای آنها در مدت چندین سال با حجم وسیع استفاده برده و از هیئت اتحادیه کارگری افغانستان در تمام رویدادها و کنفرانسها که ازجانب این دو سازمان در سطح بین المللی دایر گردیده دعوت بعمل میآمد . مجموع کمک های نقدی و جنسی که اتحادیه کارگری افغانستان در طول ده سال از اتحادیه های مماثل بین المللی فدراسیون ها و کنفدراسیون های بین المللی کارگری اخذ نموده به یقین در رشد و انکشاف پایگاه اجتماعی ملی و بین المللی اتحادیه کارگری نقش بزرگ داشته است .

اتحادیه کارگری صنفی افغانستان

وموقف آن درحکومت مجاهدین

اتحادیه کارگری با طی نمودن مراحل رشد و تکاملی خود طی سالیان دراز با برگزار نمودن اولین کنگره (۱۳۵۹) بنابر ضرورتهای اجتماعی و نیازمندیهای فراگیر این سازمان در جامعه بنام اتحادیه های صنفی افغانستان مسماً گردیده به یقین این نام توانست از نظر مؤقف و موقعیت پایه های اجتماعی آنرا در جامعه گسترده تر و وسیعتر سازد ، یعنی ساحة فعالیت آن تمام عرصه های فعالیت اجتماعی ، اقتصادی ، پیشه وری و صنفی را در برگرفت .

در اوسط سال (۱۳۶۹) که فعالیتهای این سازمان سراسری گردید کارگران و کارمندان تمام رشته ها و مسلک های صنعت کاران ، پیشه وران و اصناف عضویت این اتحادیه را حاصل نمودند . ابعاد کار آن ایجاب مینمود تا ساختار تشکیلاتی آن نظر به رشته ها و مسلک ها تقسیم بندی شود و بنابر همین ضرورت دومین کنگره آن تدویر یافت . درین کنگره تعدیلات اساسنامه به وجود آمد ، نام آن به اتحادیه صنفی کارکنان افغانستان تعویض گردید و در کنار آن اتحادیه های مسلکی تحت همین ساختار تشکیلاتی کار و فعالیت مینمود . در اوایل سال (۱۳۷۱) که حاکمیت سیاسی و نظامی دولتی وقت به اثر اختلافات درون حزبی و تقسیم قدرت بین رهبران و نظام با يك کودتای نظامی سقوط نمود قدرت حاکمه نظام به رهبران جهادی و مجاهدین تسلیم داده شد . بحران سیاسی ، امنیتی ، اقتصادی و اجتماعی سراسر کشور را فراگرفت ، در اثر جنگهای داخلی تقسیم قدرت ، کابل مرکز پرچالش قدرت و سیاست مردم به خاک و خون کشانیده شد . تمام دارائیهای مؤسسات و ادارات دولتی و غیر دولتی چور ، غنیمت ، غارت و چپاول گردید که در زمره ادارات ، اتحادیه ملی کارکنان افغانستان نیز شامل می باشد . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان نه تنها از نظر ساختار تشکیلاتی در سراسر کشور شدیداً آسیب پذیر گردید ، بلکه تمام دارائی های منقول و غیرمنقول ، اسعاری و پولی آن در مرکز و ولایات مورد دستبرد و چپاول قرار گرفت که این خسارات در حدود (بیش از ۳ ملیارد) افغانی در مرکز و ولایات تخمین شده است .

اتحادیه ملی کارکنان افغانستان با تشکیل حکومت مجاهدین تقریباً مدت دو سال با همه امکانات ملی و بین المللی با داشتن همه ظرفیت های کادری و تشکیلاتی اش به يك سازمان خاموش و بربادرفته بدست جنگ مبدل شده بود . حاکمان و عاملان حکومت در اوایل آنرا يك نهاد سیاسی متعلق به نظام گذشته میدانستند ، در حالیکه بعدها به اهمیت و جایگاه اجتماعی این سازمان پی برده آن را دوباره احیا نموده ، پیکره های زخمی آنرا التیام بخشیدند و توسط فرمان رئیس جمهور مشروعیت کار و فعالیت به آن داده شد . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در طول پنج سال حکومت مجاهدین مانند يك سازمان سیاسی وابسته جهادی چون حکومت بی سروپای تنظیمی ، نه دارای يك برنامه اجتماعی و اقتصادی بود و نه کدام فعالیت اثرگذار اتحادیوی در کشور داشت . روابط آن با اتحادیه های جهان و فدراسیونهای بین المللی کارگری کاملاً قطع بود .

موقف و جایگاه اتحادیه ملی کارکنان افغانستان

در امارت اسلامی طالبان

بعد از آنکه حکومت مجاهدین در پانزدهم برج میزان سال ۱۳۷۵ توسط نیرویی بنام طالبان به سمت شمال افغانستان رانده شد و قدرت مرکزی پایتخت بدست این گروه افتید . اداره امارت اسلامی طالبان در مدت کم با دیدگاه خشن اسلامی و طرز تفکر تنگنظرانه طالبی بر اوضاع امنیتی و سیاسی حد اکثر ولایات

افغانستان حاکم گردید . این طرز تفکر که زادهٔ سیاست دست پروردگان این گروه بود ، افغانستان و مردم آن را با زور نیزه ، شلاق و قمچین ، آتش زدن ، کشتن به دار آویختن اداره میکرد .

ادارهٔ رهبری کشور ، اعمال سیاست و اقتصاد تحت شعار اسلام و امارت اسلامی به دورهٔ قبل از تاریخ و دورهٔ بربریت کشانده شد . با اعمال این سیاست و شعار ، تمام نهاد های جامعه مدنی ، ادارات و مؤسسات دولتی و سکتور خصوصی ، مؤسسات فرهنگی و تعلیمی میخ سکوت و خاموشی به دروازه های آن کوبیده شد . فرهنگ و تمدن ، معرفت ، دانش ، سیاست و اقتصاد و بنام زنده گی شهروندی که در زمان حکومت مجاهدین از کشور رخت بر بسته بود در سیطرهٔ امارت طالبی باکشته شدن این ارزشهای انسانی و تمدنی جنازهٔ آن به گورستان وحشت ، ترور ، اختناق و بربریت دفن گردید .

اتحادیهٔ ملی کارکنان افغانستان ، که يك بستر بزرگ اجتماعی در جامعه بحساب می آمد ، بمتابۀ ارزشهای جامعه مدنی و تمدنی در کشور نقش داشت مهر سکوت و نابودی برپیکره آن کوبیده شد . به فرمان امیر امارت طالبی تمام نهاد های جامعه مدنی به شمول اتحادیهٔ ملی کارکنان افغانستان با توجیه اینکه این نهاد های غیر اسلامی هستند منحل اعلان گردید . با صدور این فرمان تمام جایزادها و دارائیهای منقول و غیرمنقول این سازمان به وزارت کار و امور اجتماعی تعلق گرفت و تشکیلات آن لغو اعلان شد . کادر ها و فعالین این سازمان مانند تودهٔ عظیم بی سرنوشتان ، چون دیگر اعضای خانوادهٔ جامعهٔ افغانی بکشورهای بیگانه آواره و بیوطن شدند .

دوران احیا و تجدد

اتحادیهٔ ملی کارکنان افغانستان

احیا و تولد دوبارهٔ اتحادیهٔ ملی کارکنان افغانستان بعد از نیم دهه خاموشی ، سکوت و نابودی ، که بسته به تحولات و شکل گیری اهداف سیاسی عریان و پشت پردهٔ سرداران جهان در بازیهای خطرناک منطوقی ، بخصوص بالای بستر خونین و پیکرهٔ نیم جان سرزمین افغانستان میباشد ، آغاز گردید . بعد از حادثهٔ خونین یازده سپتمبر (۲۰۰۱) و حملهٔ آمریکا به افغانستان ، سقوط طالبان با نشست (بن) توافقنامهٔ مبنی بر ایجاد يك حکومت عبوری با مشارکت نیروهای درگیر در قضایای خونین افغانستان به امضا رسید . همزمان با تشکل ادارهٔ مؤقت و حکومت عبوری ، هسته های تشکیلاتی دولت ساخته شد . نهادهای جامعهٔ مدنی و سازمانهای سیاسی یکی پی دیگر جان گرفتند و به اساس فرمان رئیس ادارهٔ مؤقت هویت و مشروعیت قانونی گذشته را دوباره بدست آورده به فعالیت اجتماعی و سیاسی آغاز نمودند . اتحادیهٔ ملی کارکنان افغانستان از جمله نهادهای جامعه مدنی است که در خانوادهٔ سازمانهای اجتماعی ، بزرگترین نقش را در رشد و بارورسازی پایه های اجتماعی و اقتصادی حاکمیت های سیاسی وقت داشت .

این سازمان بعد از ایجاد حکومت موقت به اساس فرمان شماره (۱۵۲) مؤرخ ۱۳۸۱/۸/۵ رئیس حکومت ، دوباره به فعالیت رسمی آغاز نموده و مشروعیت قانونی و حقوقی خود را به حیث سازمان با اعتبار به دست آورد .

در زمان اداره امارت طالبی این سازمان که منحل شده بود و مسلماً با اعلان انحلال و دادن این فرمان که مغایر قانون اساسی کشور، خلاف موازین و مقوله های سازمان بین المللی کار (I.L.O) و کنوانسیونهای عقد شده از طرف دولت و حکومت افغانستان میباشد تمام هسته های تشکیلاتی این سازمان پراکنده و بی سرنوشت شدند . دارائیه و جایادهای آن به وزارت کار و امور اجتماعی تعلق گرفت . خوشبختانه با احیای مجدد این سازمان ، دوباره فعالین و کادر های آن دور هم جمع شده هسته رهبری را تشکیل داده و به ساختار مجدد تشکیلاتی در مرکز و ولایات افغانستان پرداختند . در بهار سال ۱۳۸۱ اولین کنفرانس اضطراری تحت نام نوسازی و بازسازی اتحادیه های ملی کارکنان با شرکت (۳۰۰) نفر فعالین آن برای تعیین دوره موقت ، رئیس عمومی ، معاونین ، اعضای شورای مرکزی ، اعضای هیئت رئیسه ، اعضای دارالانشأ و رؤسای شورای مرکزی ، شهری و ولایتی تحت نظر سازمان بین المللی کار (I.L.O) جامعه اروپا ، نماینده دولت (معینان وزارتهای کار و امور اجتماعی و عدلیه) در فضای آزاد و دموکراتیک برگزار شد . برگزاری مؤفقاته کنفرانس ، بزرگترین رویداد در سیاست اجتماعی اتحادیه ملی کارکنان بعد از يك دهه سکوت ، نابودی و شکستها به حساب میاید .

این رویداد روح و روان تازه بر موقف و پرستیژ بزرگ اجتماعی و سیاسی در زنده گی حال و آینده این سازمان بخشید و همگام با تمام تحولاتی که در نظام و حاکمیت سیاسی افغانستان بوجود آمد و یا بوجود خواهد آمد موجودیت و نقش این سازمان در آن اثر گذار خواهد بود . بازسازی مجدد این سازمان که تمام پیکره های آن در اثر حوادث جنگ و برخوردهای متحجرانه و کور عمدتاً پیش گیری تفکرات غیر عاقلانه و دگم سیاسی شکسته و نابود شده بود مبارزه سرسختانه و کار دلسوزانه را می طلبد . جمع کردن و جابجا نمودن کادر های شایسته در ساختار تشکیلاتی این سازمان ، سازماندهی و مدیریت سالم ، دعوت مجدد اعضا ، سازماندهی و رهبری بدست آوردن ملکیتها و جایدها که حق و ملکیت قانونی این سازمان می باشد از دولت و سایر اشخاص ، اعاده پرستیژ و اتوریته دوباره سازمان به سطح ملی و بین المللی ، تثبیت جایگاه و نقش آن بحیث نهاد اجتماعی مدافع حقوق قانونی کارگران و کارمندان در پرتو قانون کار و اساسنامه آن و بالأخره مؤثریت و اثرگذاری این سازمان بر تمام تحولات و انکشافات حال و آینده حاکمیت به مثابه يك نهاد با اعتبار اجتماعی و ملی از جمله وظایف بزرگی است که در صدر مسؤولیت و مکلفیت هیئت رهبری این نهاد قرار داشته که باید آنرا تطبیق و اجرا نمایند .

در قبال این وظایف که در مرحله نوین و احیای مجدد در سر راه این سازمان قرار گرفته ، اصولاً خطوط اساسی و استقامتهای کاری آن ، در پرتو اساسنامه ، مواردی هستند که قبلاً در مسایل حقوقی ، اقتصادی و اجتماعی در بحثهای گذشته بیان شد آهسته آهسته در ابعاد مختلف حیات ملی جامعه عمل میپوشند .

از زمانیکه هیئت رهبری اتحادیه ملی کارکنان افغانستان بکار آغاز نمود ظرفیتها و امکانات این سازمان در تمام امور با گذشتاندن یک دهه سکوت و شکست و افتاده گی ها در پایین ترین سطوح یعنی در نقطه صفر قرار داشت . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان که جدی ترین مرحله بازسازی ، احیای مجدد و تکاملی خود را طی مینماید و دستاورد های بزرگ در طول بیش از پنجسال در اثر کوشش و فعالیت هیئت رهبری آن نصیب شده است . این دستاوردها در عرصه فعالیت های تشکیلاتی و سازمانی ، مسایل اداره و منجمنت ، مالی ، حقوقی ، مدنی ، خدمات اقتصادی و اجتماعی و تأمین روابط ملی و بین المللی بوده که بدون تردید نقش و اتوریته آنرا در جامعه بحیث نهاد بزرگ و با اعتبار برجسته ساخته است . پیشرفتها و موفقیتها در کار و فعالیت این سازمان را در موارد ذیل میتوان برشمرد :

(۱) در مورد مسایل تشکیلاتی :

با برگزاری کنفرانس انتخاباتی اضطراری سال ۱۳۸۲ مطابق به سال ۲۰۰۴ میلادی رئیس عمومی ، معاونین ، اعضای هیئت رئیسه ، دارالانشأ و (۷۵) نفر اعضای شورای مرکزی ، تشکیل شعبات شورای مرکزی ، شوراهای ولایتی و شهر کابل منظور گردید .

شناسائی ، انتخاب و نصب شایسته ترین کادرها و فعالین اتحادیوی بحیث رؤسای شعبات شورای مرکزی ، رؤسای شوراهای ولایتی و شهر کابل و فعال ساختن دوباره (۲۰) شورای ولایتی در ولایات ، شورای شهر کابل ، شوراهای ولسوالی و ایجاد مجدد اتحادیه در مؤسسات و ادارات دولتی و سکتور خصوصی با تشکیلات منظم و دفاتر اداری و مالی و حساب دهی آراسته شد . از جمله ، سازمانهای اتحادیوی در شهر کابل و جذب () نفر در عرصه فعالیت های امور اقتصادی و خدماتی ، اعم از دولتی و خصوصی کار های تشکیلاتی این سازمان بوده همچنین به منظور بلند بردن دانش مسلکی اتحادیوی بیش از (۱۵۰) نفر فعالین در سیمینارها و ورکشاپهای که از طرف سازمان بین المللی کار (I.L.O) در کابل و دفتر (F.E.S) آلمان در کابل ، دفتر مرکزی شورا ، شورای شهر کابل و شوراهای ولایتی تحت نظر فعالین شورای مرکزی ، استادان و متخصصین اتحادیوی کشورهای دوست آلمان ، فرانسه ، سویس ، چین و متخصصین سازمان بین المللی کار (I.L.O) تدویر یافته آموزش دیده اند . از جمله (۱۵۰) هزار عضو در سراسر کشور فعلاً در حدود ۳۰ درصد آن حق العضویت میپردازند . پائین بودن این فیصدی به دلیل کم بودن معاش ، فقر اقتصادی ، تنقیصات اجباری ، فروش یا اجاره فابریکات ، تاسیسات اقتصادی و خدماتی در کشور بوده که روحیه کارگران را نسبت به همه ارزشها و نهادها ضعیف و بی باور ساخته است .

فعال سازی يك هسته تشکیلات اتحادیوی در يك اداره و مؤسسه خصوصی یادولتی و یا در يك ولسوالی و یا ولایت در اوضاع و احوال و شرایط کنونی که در تمام ادارات ، مؤسسات ، فساد ، رشوت ، اختلاس ، بیعدالتی ، بحران اقتصادی و اجتماعی و همچنین ناشی از فقدان قانونیت در کشور شهرها و ولایات فضای نا امن سیاسی ، امنیتی ، خشونت ، خودکامه گی و زور سالاری حاکم است کار بسأ مشکل و خسته کننده است که تداوم آن کار پیگیر و طاقت فرسائی را میطلبد . همکاری دولت و

حکومت در این راستا در روشنی قانونهای وضع شده خیلی ضعیف ، حتی بعضی اوقات مانع رشد در راه ایجاد هسته های جامعه مدنی و سازمانهای اجتماعی میگردد . اعتماد ملی و باورهای مردم نسبت به سیاستهای نا عاملانه شکننده حاکمیت هر روز کمتر شده و فاصله بین دولت و مردم بیشتر میگردد .

در عرصه مسایل حقوقی :

اصول اساسی و استقامتهای کاری اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در پرتو اساسنامه و برنامه آن بحیث يك سازمان اجتماعی دفاع از حقوق قانونی کارگران و کارمندان عرصه خدمات اجتماعی و اقتصادی سکتور دولتی و خصوصی می باشد .

مردم افغانستان طی بیش از سه دهه جنگ ، بخصوص طی يك دهه اخیر ، در اثر جنگهای داخلی و تقسیم قدرت تمام ارزش های انسانی و حقوقی خود را از دست داده اند . در این دوران از قانون حقوق انسانی بمثابه ارزشهای معنوی يك جامعه نمیتوان یاد نمود . تمام قوانینی که در گذشته تضمین کننده حقوق و حیات مردم کشور بود و عمدتاً بخاطر حفظ و حراست و اعاده حقوق عامه مردم تنفیذ یافته بود پامال حکم تفنگ و خشونت گردید .

بعد از ایجاد و استقرار اداره مؤقت در کشور افقهای جدید باور و اعتماد در حیات ملی ، اجتماعی و سیاسی مردم افغانستان پیدا شد . ضمانتهای که در قوانین بخاطر حقوق مردم تسجیل شده بود باید مورد عمل و تطبیق قرار گرفته حمایت گردند تا زخمهای بیعدالتی و بی قانونی در وجود مردم التیام یابند .

بعد از اینکه قانون اساسی جدید در کشور ساخته شد ، در روشنی آن سایر قوانین مکمل و تدوین گردیده به سایر قوانین گذشته خط بطلان کشیده شد قانون اساسی کشور که وثیقه ملی کشور ماست در آن تمام وجایب ، مکلفیتهای ، حقوق و مسؤولیتهای دولت و مردم گنجانیده شده ، و عده هر نوع ضمانت و حمایت از حقوق و حیات مردم به مثابه يك سند تاریخی در آن داده شده است .

مدت تقریباً بیش از پنج سال از استقرار دولت جمهوری اسلامی افغانستان می گذرد . دستاوردهای که در طول این مدت در عرصه های مختلف سیاسی ، اقتصادی و اجتماعی نصیب این نظام شده برای ملت قابل درک و فهم است . یکی از این دستاوردها حضور مشارکت و سهمدهی حلقهات جامعه مدنی و سازمانهای اجتماعی در حیات ملی بحیث نیروهای اثرگذار در شکل دهی نظام و سمت و سؤ دادن فعالیتهای اقتصادی - اجتماعی و سیاسی بخاطر بحرکت در آوردن چرخ ویران جامعه بسوی بازسازی و رشد و انکشاف و ترقی افغانستان بعد از جنگ میباشد . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان که سازمان اجتماعی بزرگ در جامعه بحساب می آید پیوسته از حقوق قانونی کارگران و کارمندان در روشنائی قانون دفاع مینماید . مسایلی را که قانون اساسی و قانون کار افغانستان در رابطه به تأمین معیشت ، حق تأدیه مزد عادلانه ، حقوق تقاعد ، بیمه های صحی و اجتماعی و سایر موارد مربوط به کار و تولید و اشتغال معین ساخته اتحادیه ملی کارکنان دفاع از این موارد را در برابر دولت و کار فرمایان یکی از اهداف پیشبرد کار خود دانسته و برای تحقق آن پیوسته درین عرصه ها کار و فعالیت مینماید .

اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در اولین اقدام بخاطر تثبیت حقوق و جایگاه حیات کارگران و کارمندان در قانون اساسی کشور بزرگترین کمپاین تبلیغاتی را در سراسر کشور در میان کارگران و کارمندان بخاطر طرح تسوید قانون براه انداخت . این کمپاین مدت یکماه دوام نمود و در حدود هفتاد هزار نظر و پیشنهاد کارگران و کارمندان از سراسر کشور از طریق سازمانهای اتحادیوی جمع آوری شده و رسماً به کمیسیون مربوط طرح قانون اساسی سپرده شد .

قانون کار که از حیاتی ترین سند حقوقی برای کارکنان است در زمان امارت طالبان با دست کاری های غیر عاملانه در پرتو افکار معیوب و غیر دموکراتیک ساخته شده بود . در حاکمیت جدید باید در آن تعدیلات ، تکمیلات ، اصلاحات و تزئیلات حقوقی و قانونی مطابق اوضاع و شرایط موجود آورده شود . پنج جلسه سازمان بین المللی کار (I.L.O) که در شهر ژنیو سویس دایر شده بود و هیئت با صلاحیت این ارگان در آن اشتراک نموده بود طرحها و پیشنهادات خود را در رابطه طرح جدید قانون کار ارائه نموده و از آن سازمان خواست تا بالای دولت افغانستان فشار وارد نماید تا در این راستا کار را آغاز نماید . برای اولین بار در (۹۷ مین) کنفرانس به نمایندگی از کارگران افغانستان از طریق آن رسماً بیانیه ایراد نمود همچنین دو بار کمپاین تبلیغاتی در تمام مؤسسات تولیدی و خدماتی کشور سازماندهی گردیده نظریات و پیشنهادات کارگران باین ارتباط جمعبندی و توحید گردید و همزمان با آن از وزیر عدلیه ، وزیر کار ، معاون اول و دوم رئیس جمهور خواهش شد تا هرچه زودتر بالای طرح جدید قانون کار اقدامات صورت گیرد که خوشبختانه در اثر این تلاشها وزارت کار افغانستان آماده گی نشان داده از هیئت رهبری این سازمان تقاضاً نمود تا در کمیسیون مربوط اشتراک نموده نظریات خود را به نمایندگی از کارگران افغانستان در طرح این قانون شریک سازد . بعد از تلاشهای متواتر به همکاری وزارت کار ، قانون جدید ساخته شد . نظریات این سازمان در يك فصل جداگانه در این قانون گنجانیده شده است .

هیئت رهبری اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در سایر موارد حقوقی کارگران چون اجرای ماکولات ، تنقیصات ، ازدیاد معاشات ، افزودی کرایه موتر ، توزیع نمرات رهایشی ، بی سرنوشتی کارکنان ، اعمار کلینیکها ، کودکستانها ، شیرخوارگاه ها در محل کار ، اضافه کاریها ، توزیع البسه کار و . . . که جدیترین مشکل کارکنان را در کشور تشکیل میدهد اقدامات لازم را در تفاهم با دولت انجام داده است . بی سرنوشتی کارگران و کارمندان ، اخراج از کار و تنقیصات اجباری کارگران و کارمندان در حاشیه سیاست بازار آزاد که از طرف دولت پیش گرفته شده به تمام قوت و فشار اعمال میشود . به هزاران کارگر و کارمند از کار اخراج و تنقیص شده اند ، فروش ، اجاره دادن و یا انحلال فابریکات و مؤسسات تولیدی ، معادن و ذخایر و سایر تأسیسات اقتصادی ، بزرگترین صدمه ایست که در جو سیاستهای اقتصادی ناعاملانه دولت امروز ، کارگران و کارمندان کشور با درنظرداشت از دست دادن شغل و کار متحمل میشوند . هیئت رهبری اتحادیه ملی کارکنان افغانستان که دفاع از کار و اشتغال کارگران را یکی از وظایف خود میداند در این عرصه در نشستهای متعدد با رهبری دولت و اعضای حکومت تطبیق سیاست بیکار سازی را بحیث یگانه عامل بحران اجتماعی در کشور اعلان نموده و سیاست بازار آزاد را

در شرایط موجود ، پالیسی مزمن و کشنده تلقی نموده و بارها تأکید صورت گرفته تا بخاطر بازسازی کشور ، ایجاد ظرفیت بازیهای اقتصادی و سرمایه گذاری ها زمینه اشتغال مردم به کار فراهم ساخته شود ، ولی دولت با نادیده گرفتن مشکلات استخوان سوز مردم ، سیاستهای خود را در جامعه تطبیق میکند . بحران بیکاری و سیاست بیکارسازی جدیدترین مشکل نظام و حاکمیت سیاسی و اتحادیه ملی کارکنان است . درین عرصه فعالین اتحادیه ملی کارکنان در روشنائی قانون اساسی و هدفمندی کاری این سازمان اقدامات لازم را بعمل آورده اند ، طرحها و نظریات گوناگون به ارتباط سیاستهای اقتصادی و برنامه خصوصی سازی به دولت بخاطر برونرفت از بحران بزرگ اجتماعی و فقر و مشکلات اقتصادی مردم و رفتن کشور و جامعه بسوی يك آینده مطمئن و با ثبات پیشکش گردید که یقیناً این همه طرحها درحاشیه سیاستهای پشت پرده که تصویر دورنمای فاجعه بار دارد نادیده گرفته شده است .

سیاست بیکارسازی دولت که عمدتاً در فروش و اجاره تأسیسات اقتصادی ، فابریکات تولیدی ، معادن و ذخایر تصدیهای دولتی اعم از خدماتی و تولیدی ، ساختمانی و ترانسپورتنی خلاصه میشود با تطبیق آن يك كتله وسیع از کارگران و کارمندان کشور وظایف و کارهای خود را جبراً از دست داده و میدهند . این سیاست تحقق برنامه های غیر ملی است که اتحادیه ملی کارکنان افغانستان بحیث سازمان مدافع حقوق کارگران در برابر آن مبارزه کرده و پیوسته درین راه پیکار خواهد نمود . این سازمان اعضای خود را که کارگران کشور میباشند همیشه با کار توضیحی و تبلیغی در برابر این سیاست هوشدار داده آنرا بخاطر اعاده حقوق کار ازدست رفته شان به حق طلبی دعوت نموده تا خواهان سازماندهی راه پیمائی ها و مظاهرات بخاطر خواستن حق قانونی شان از دولت شوند .

راپیمائی ها و مظاهرات قانونی که از طرف کارگران و کارمندان فابریکات تصدی های چون کامبینات تانکری وزارت تجارت ، کامزهای تصدی نفت و گاز شبرغان ، سپین زر کندز ، نساجی پلخمری فابریکات کود و برق و اکادمی طبی و سایر فابریکات بخاطر حق کار و تعیین حقوق و امتیاز تقاعد ، معیشت و بی سرنوشتی شان در طی چهار سال گذشته صورت گرفت مبین کار و فعالیت خسته گی ناپذیر فعالین اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در قبال وظایف شان در این راستا میباشد .

هیئت رهبری اتحادیه ملی کارکنان افغانستان با درک همه مسؤلیتهای که از نظر اعاده حقوق کارگران در برابر خود دارد با تمام جدیت از تنقیصات اجباری و بدون مؤجب کارگران و کارمندان و در پهلوی آن از ورود کارگران غیر مسلکی خارجی که اکثر شان مجوز قانونی کار حتی پاسپورت و ویزه کشور ما را ندارند که تعداد شان از صد هزار نفر بیشتر میشود عمدتاً این کارگران در وجود انجو های داخلی و خارجی عرصه فعالیتهای اقتصادی چون ترانسپورت ، ساختمان پل ها و سرك سازی و معادن ، حتی فابریکات تولیدی کشور را اشغال نموده و جای کارگران داخلی را گرفته اند ، شدیداً اعتراض کرده و از حقوق کار کارگران داخلی دفاع نموده و به دولت بارها پیشنهاد داد و اعتراضات خود را درین مورد اعلام داشته است . در اثر همین پا فشاریها بود که وزارت پلان انحلال بیش از يك هزار انجو را اعلان نمود . مبارزه علیه انجوهای داخلی و خارجی که پولهای کمکی جامعه جهانی را به بهانه بازسازی

افغانستان حیف و میل مینمایند وچندان مؤثریت در احیای مجدد افغانستان ندارند ، یکی از کارهای اثرگذار این سازمان بخاطر ادای دین ملی و تاریخی آن در برابر کارگران و مردم افغانستان میباشد .

تشویق مادی و معنوی کارگران یکی از مسایل حقوقی ایست که استقامتهای کاری این سازمان را تشکیل میدهد . در طول چهار سال به هزارها کارگر و کارمند که اعضای اتحادیه ملی کارکنان میباشد از اعطای قرضه ها ، کمکهای بلاعوض ، مساعدتها وسایر امتیازات بطور نقدی و جنسی که بخاطر رفع مشکلات کارگران صورت گرفته است ، نفع برده اند . دادن تحایف ، جوایز ، اعطای نشان افتخار ، مدال و تقدیر نامه بمناسبت اول ماه "می" (روز جهانی کارگر) روز جهانی زن (۸ مارچ) وسایر روزهای ملی و بین المللی به کارگران پیشتاز کار و تولید بخاطر تشویق شان جهت اشتراک و سهمگیری در کار بازسازی افغانستان از وظایف دیگر این سازمان بوده که در طول همین مدت صدها کارگر و کارمند سکتور دولتی و خصوصی از این امتیازات مستفید شده اند . رسیده گی به اعاشه و اباطه و وضع طعامخانه و تهیه نان برای کارگران و کارمندان کشور از وظایف معیشتی اتحادیه ملی کارکنان است که بیش از سی هزار نفر از این خدمات بهر مند شده اند .

درساحه امور فرهنگی و تبلیغی :

اجرای امور فرهنگی و کارهای تبلیغی که جزء لاینفک وظایف اتحادیه ملی کارکنان افغانستان بحساب میآید در روشنی قانون اساسی ، قانون آزادی بیان و مطبوعات و سایر قوانین مطبوعه کشور است . هدفمندی های اتحادیه ملی کارکنان در امور کارآگاهی و خودآگاهی کارگران از حقوق و وجایب شان مشخص میشود . کارهای فرهنگی بین کارگران بمثابة یک مکتب و مدرسه ایست که زمینه آموختن سواد ، آموزش ، سواد کاری - تولیدی ، آموزش تخنیکی و مسلکی و بالاخره فهم خود شناسی ، جامعه شناسی و فهم حقوقی را در ذهن و وجود شان مساعد میسازد . این اتحادیه کارگری است که درتشکل و اتحاد کارگران نقش براننده ایفا کرده ، آنانرا در بستر بزرگ جنبش کارگری دعوت کرده و راهیان راه مبارزه ، قیام حق طلبی و به پا خیزان جنبش های اجتماعی و سیاسی مبدل میسازد .

در جامعه و حاکمیت سیاسی حال و آینده کشور جایگاه و موقف اجتماعی و سیاسی اتحادیه های ملی کارکنان ، برای کارهای تبلیغی ، بزرگترین و تعیین کننده میباشد . تبلیغات مفید و مؤثر و اثرگذار يك بخشی از امکاناتی ایست که برای پیدا کردن شناسایی اجتماعی و سیاسی و موقف برای يك شخص یا نهاد راه را باز مینماید . تبلیغات بهترین وسیله و استفاده درست از آن بزرگترین هنر برای نیل به يك هدف است . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان با استفاده از این وسیله هم در کارهای اجتماعی و هم سیاسی بخاطر برآوردن اهداف خود کارهای بزرگ انجام داده و دستاوردهای در این زمینه نیز دارد .

چنانچه سازماندهی مارش ها ، میتینگها ، برگذاری محافل بمناسبتهای مختلف در فابریکات ، ادارات در شهر و ولایات کشور ، تدویر ورکشاپ ها ، سیمینار ها بخاطر آموزش و تریننگ ، از لحاظ بلند بردن فهم اجتماعی ، فهم اتحادیوی ، مسایل حقوقی ، کار و تولید ، آموزش مسلک و تخنیک برای کارکران ،

رسیده گی به وضع شیرخوارگاه ها ، کودکانها و کورسهای سواد آموزی بخشی از کارهای فرهنگی و تبلیغی اتحادیه ملی کارکنان میباشد .

از جشن اول ماه "می" ، روز جهانی کارگر ، هرساله با کمپاین و راه اندازی مارشهای خیابانی در شهر ها و ولایات کشور ، تدویر محافل در مؤسسات صنعتی و ادارات و فابریکات کارگری بزرگداشت بعمل میآید . جشن اول ماه می بزرگترین رویداد تاریخی در حیات اتحادیه ملی کارکنان افغانستان بشمار میرود این روز رستاخیز بزرگ برای جنبش و حرکت حق طلبانه کارگران و دفاع از داعیه این روز و گرامیداشت از آن در وجود کارگران روح توانمند رزم و پیکار و مبارزه را پرورش داده بارور میسازد . برای حفظ این داعیه بزرگ ، اتحادیه ملی کارکنان افغانستان هر سال به ده ها هزار کارگر را درین جشن دعوت نموده و آنها را بخاطر بلند نگهداشتن درفش پرافتخار این روز تشویق نموده و مورد تشویق و نوازش قرار میدهد . در طول چهار سال گذشته به هزارها کارگر مبتکر و خلاق با گرفتن مدال ها ، نشان و تقدیرنامه و جوایز نقدی و جنسی از طرف اتحادیه ملی کارکنان مورد نوازش قرار گرفته اند .

برگزاری اولین جشن بین المللی کارگران افغانستان (روز اول ماه "می") با شرکت (۱۵۰۰) نفر بعد از ده سال سکوت و خاموشی این سازمان در دهم ثور ۱۳۸۲ بزرگترین رویداد در حیات آن بشمار میرود . در این جشن رجال برجسته دولتی ، حکومتی ، سیاسی و ملی ، کارگران و کارمندان نمایندگی های سازمان ملل متحد ، جامعه اروپا ، سازمان (I.L.O) و سایر مهمانان خارجی شرکت کرده بودند . برگزاری این جشن نشانه ای بود بر جایگاه آن در سطح ملی و بین المللی .

درین حرکت ملی و تاریخی و سازماندهی کمپاین وسیع و سراسری بخاطر تدویر لویه جرگه بمنظور تسوید قانون اساسی جدید کشور ، فرستادن نماینده درین گردهمایی تاریخی بود . ده نفر نماینده این سازمان درین جرگه وسیع ملی شرکت داشتند . در سراسر کشور در تمام فابریکات ، تأسیسات اقتصادی و خدماتی بین کارگران و کارمندان کمپاین نظر خواهی براه انداخته شد ، مارشهای بزرگ در شهر کابل و ولایات سازماندهی گردید . جلسات و میتینگها در مؤسسات براه افتید . در حدود هفتاد هزار نظر و پیشنهاد کارگران و کارمندان کشور جمع آوری و به کمیسیون تسوید قانون اساسی فرستاده شد تا نظریات کارگران کشور در قانون اساسی جدید در نظر گرفته شود .

سومین حرکت بزرگ و تاریخی راه اندازی کمپاین انتخابات ریاست جمهوری در کشور بود . درین کمپاین (۳۰۰) نفر مشاهده کننده از طرف این سازمان معرفی شده ، عملاً سهم مشترك شانرا اعلان داشته و درین کار بزرگ ملی بیش از دو صد نفر اعضای این سازمان با برگزاری مارشها ، راه پیمائی های خیابانی ، با گرفتن کارت رای دهی در روز انتخابات ، رای اعتماد خود را به صندوقهای کاندیدان ریاست جمهوری ریختند .

رفتن بسوی انتخابات پارلمانی و اعلام مشارکت ، سهمگیری مستقیم فعالین و اعضای اتحادیه ملی کارکنان افغانستان درین برنامه ملی و تاریخی که حیات اجتماعی آنرا بصورت قطع در جامعه برجسته ساخت از جمله حرکات مؤثری بود که فعالین این سازمان با براه اندازی مارشها و میتینگها و سخنرانیها در شهر و

ولایات کشور با پیشکش کردن و کاندید دادن (ده) نفر از فعالین خویش در این برنامه سهم شایسته و نقش بزرگ اجتماعی را انجام دادند .

در بخش روابط بین المللی :

اتحادیه ملی کارکنان افغانستان ، که عضو خانواده سندیکائی جهانی است و با گذشته تاریخی (۴۲) سال فعالیت يك سازمان با اعتبار ملی و بین المللی بحساب می آید ، از بدو حضور تا مشروعیت کاری بحیث يك سازمان اجتماعی در گستره فعالیت‌های اجتماعی - اقتصادی و سیاسی کشور جایگاه آن ننتها در سطح ملی برانده و برجسته بود ، بلکه در سطح بین المللی و در خانواده سندیکال جهانی بحیث يك عضو فعال به آن عطف توجه صورت میگرفت . چنانچه تأمین ارتباط این سازمان با (۲۰۲) کشور و نهادهای سندیکال جهانی ، تأمین روابط و مناسبات آن با فدراسیون جهانی اتحادیه های کارگری (WFTU) و عضویت آن به سازمان بین المللی کار I.L.O همچنان ارتباطات رسمی آن با (۷۲) سند یکای جهان با امضای عقدا نامه ها و پروتوکولها بخاطر تبادل و اعزام هیات از دو جانب و فراهم آوری زمینه مساعدتها و کمکها بمنظور رشد و انکشاف این سازمان به سطح ملی و بین المللی ظرفیتهای آنرا در سطح جهانی نشان میداد .

اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در يك دهه اخیر در حاکمیت مجاهدین و امارت طالبی که دوران فاجعه یا حیات سکوت و نابودی را پشت سر میگذاشت هیچ نوع ارتباط با جهان بیرون نداشت . بعد از تشکیل اداره موقت و تدویر کنفرانس سراسری (۱۲ حمل ۱۳۸۲) که دوران تجدد و بازسازی آن آغاز گردید دوباره ارتباطات آن در سطح جهانی با اتحادیه های بین المللی و اتحادیه مائیل جهانی برقرار شد . در اثر پیشنهاد اتحادیه ملی کارکنان افغانستان سازمان بین المللی کار (I.L.O) عضویت دوباره آنرا پذیرفته و اولین هیئت اتحادیه ملی کارکنان بعد از (ده) سال عدم ارتباط در ۹۳مین اجلاس نوبتی بین المللی آن سازمان در شهر ژنیوا سویس شرکت نمود و رییس هیئت درین کنفرانس با ایراد سخنرانی موقف این سازمان را با گذشته روشن (۴۲) سال فعالیت و نوع ارتباطات بین المللی آن به سازمانهای مائیل سندیکائی جهان و همچنین دوران (ده) سال حیات فاجعه بار را به شاملین کنفرانس بیان داشته و از تمام رؤسای اتحادیه کارگری جهان تقاضا نمود تا اتحادیه ملی کارکنان افغانستان را بحیث عضو خانواده مشترک شان کمک نمایند .

شرکت همه ساله هیأت اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در کنفرانس بین المللی کار (I.L.O) در شهر ژنیوا سویس جایگاه و موقف این سازمان را بسطح جهان دوباره در بین خانواده سندیکال جهانی تثبیت نمود . رهبری اتحادیه ملی کارکنان توانست طی چهار سال روابط خود را با اتحادیه های کشورهای اروپائی چون آلمان ، فرانسه ، هالند ، ایتالیا ، بلجیم ، دنمارک ، ناروی ، سویدن ، روسیه ، کشورهای آسیائی مانند هند ، پاکستان ، چین ، جاپان ، بنگله دیش ، نیپال ، سنگاپور ، ایران ، مصر ، ترکیه ، تاجکستان ، ازبکستان ، کوریای جنوبی و کشورهای آمریکائی از جمله ایالات متحده آمریکا ، کیوبا ، وینزویلا ، مکسیکو ، ارجنتاین و در اتحادیه بین المللی WFTU و حوزه کشورهای آسیا - پاسفیک بر قرار نماید . براساس برقراری همین روابط هیئات اتحادیه ملی کارکنان افغانستان در جلسات ، کنفرانسها سمینارها و ورکشاپها شرکت نموده و بمنظور باز دیدها ، که از جانب اتحادیه های کارگری کشورهای اروپائی آسیائی دعوت بعمل آمده بود ، به کشورهای آلمان ، فرانسه ، هالند ، بلجیم و سویس سفر نمود . همچنین هیات اتحادیه ملی کارکنان در دو سمینار در کشور نیپال اشتراک نمودند . جلسه نوبتی اتحادیه های کارگری منطقوی که از یازده کشور آسیائی در شهر پکن کشور چین برگزار شده بود هیات این سازمان برای مدت

ده روز درین جلسه بزرگ سهم گرفته مؤقف اتحادیه ملی کارکنان افغانستان را در برابر هیات اشتراك کننده توضیح نموده خواهان تحکیم روابط با اعزام هیئات و نماینده ها و ایجاد زمینه مساعدتها و کمکهای بین طرفین گردید .

با برقراری روابط و تحکیم مناسبات هیئات مسلکی اتحادیوی از کشور های سوئیس ، آلمان ، فرانسه ، هند ، بنگله دیش و کوریا جهت تدویر ورکشاپهای آموزشی اتحادیوی به اعضا و فعالین اتحادیه ملی کارکنان افغانستان به کابل آمدند که هیئت ها در بخشهای مختلف امور سندیکائی فعالین این سازمان را آموزش دادند . در مدت چهار سال بیش از دوصد نفر از رؤسای اتحادیه مؤسسات و ادارات شهر کابل و ولایات درین سمینارها شرکت کرده اند . آموزش امور سندیکائی برای فعالین اتحادیه ملی کارکنان که مدت ده سال از مسلک و کار اتحادیوی دور بودند اثرات مفید ، ظرفیت سازی و قابلیت کاری و مسلکی برای آنها بوجود آورد . این آموزش کمک میکند تا ساختار جدید اتحادیه ها بنابر ضرورتها و شرایط عینی و لازمی جامعه بوجود بیاید و در بستر ساختمان نو پای جامعه افغانی مؤقف و جایگاه خود را تثبیت نماید .

قابل یاد آوری است ، کشورهای که اتحادیه های کارگری آن با علایق خاص با در نظر داشت مناسبات گذشته تحت پوشش خود اتحادیه ملی کارکنان افغانستان را در عرصه آموزش ، اعزام و تبادل هیئات و کمکهای معنوی بیشترین حسن نیت را نشان داده اند . اتحادیه صنعت و فلزات آلمان ، کشور دوست هند ، سوئیس ، و چین اتحادیه ملی کارکنان افغانستان را بر مبنای تحکیم روابط و مناسبات عمیقاً دوستانه و برادرانه یاری میرسانند . دفتر (F.E.S) آلمان و دفتر (I.L.O) در کابل در اکثر سمینارها ، ورکشاپهای آموزشی و تربیتی و اعزام هیات اتحادیه ملی کارکنان افغانستان به سایر کشور ها همکاری های دوستانه و بی شایبه نموده که بدون تردید این کمکها باعث رشد و معرفی این سازمان به سطح ملی و بین المللی گردیده است . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان که روابط نزدیک همکاری و دوستی با اتحادیه آلمان دارد طی دعوتی که از رهبری این سازمان به کشور آلمان بخاطر بازدید و ملاقات با رهبری آن اتحادیه بعمل آورد در حاشیه این ملاقات ها و بازدیدها پروتوکول همکاری ایجاد یک مکتب آموزشی کارگری در افغانستان به ظرفیت (۵۰۰) نفر ، اعزام دو نفر از فعالین اتحادیه ملی کارکنان به آن کشور بخاطر آموزش سندیکائی برای مدت یکسال به امضا رسید .

به اساس روابط گذشته فدراسیون های بین المللی کارگری (W.F.T.U) علایق وحدت جهانی خویش را اعلام نموده طی نشست بزرگ جهانی در وینا مرکز کشور اتریش و قطعنامه این وحدت را با هم امضاء نمودند . درین نشست از اتحادیه کارکنان افغانستان دعوت نمودند تا درین جلسه اشتراك نموده پیشنهاد عضویت خود را درین تشکل بین المللی اتحادیه های کارگری پیشکش نماید . اتحادیه ملی کارکنان افغانستان این دعوت را پذیرفت که یک موفقیت بزرگ جهانی برای این سازمان میباشد .

II. تذکر مختصری در رابطه به جمع اتحادیه های کارگری و سایر سازمانهای اجتماعی

قابل به تذکر دانسته میشود که در کشور ما بر علاوه اتحادیه های کارگری (اتحادیه ملی کارکنان افغانستان "امکا") سازمانهای دیگر روشن فکری و اجتماعی فعالیت داشتند که عبارت میباشد از اتحادیه کوپراتیفهای دهقانان افغانستان ، اتحادیه ژورنالستان ، اتحادیه حقوقدانان ، اتحادیه هنرمندان و سینماگران ، انجمن کتابداران ، اتحادیه

جوانان افغانستان ، اتحادیه پیشه وران که (صنف شامل دایره فعالیت آن مرکب از صاحبان سکتور خصوصی کسبه کاران و پیشه ور سکتور بازار اند غرض واری بهتر از مشکلات اینها با تفاهم از اتحادیه ملی کارکنان (صنفي) در سال ۱۳۸۵ جدا گردید قبلاً نزد I.L.O. بمثابه سازمان کارفرمایی ثبت و راجستر میباشد) ، اتحادیه معلمین ، اتحادیه دوکتوران ، سازمان سراسری زنان و اتحادیه معلولین .

این اتحادیه ها در سالهای ۱۳۸۲ - ۱۳۸۶ تلاش داشتند تا در يك کنفدراسیون معین تحت شورای انسجام سازمانهای اجتماعی متشکل گردند که از سال ۱۳۸۲ بدین طرف نسبت تلاش عده از فعالین اجتماعی به ایجاد شورای انسجام سازمانهای اجتماعی دست یافتند و تحت تشکل واحد مدتی بفعالیته ادامه دادند و بعد نسبت حال و احوال و ناتوانی و عدم علاقمندی مسؤلین این سازمانها این تشکل مجال ادامه فعالیت را از دست داد و اکنون تمام اتحادیه ها فعالیت جدا گانه دارند که عده ای از اینها خیلی ها فعال و عده ای هم صرف تشکل شکلی دارند و عملکرد شان مؤثر به نظر نمی رسد .

در دوران حکومت طالبان تمام سازمانهای اجتماعی منحل اعلان گردید ، ولی با آمدن اداره مؤقت و انفاذ قانون سازمانهای اجتماعی مجدداً به فعالیت آغاز نمودند. آنها نیز قرار عنعنه سابقه داران و هواخواهان سازمانهای مذکور مجدداً جمع و نهادهای مورد نظر شانرا دوباره احیا نمودند که هر کدام در عرصه کاری خویش فعالیت گسترده و عملی دارند و رسماً در وزارت عدلیه راجستر و فعالیت دارند.

بعد از دوران موفقانه دیالوگ صلح بُن که منجر به تشکيل و توظيف اداره مؤقت غرض انسجام امور دولت گردیده و سیلی از مهاجرین با امیدواری ها و خوشبینی به دورنمای خوب کشور داخل کشور شدند و با اندوخته و امکانات و تجارب که در طول چند دهه داشتند با آرزومندی خواستند تا به فعالیتهای خویش در داخل کشور ادامه دهند. منجمله عده ای از اتحادیه های کارگری نو بنیاد قرار ملاحظه و اظهارات در پاکستان در هجرت فعالیت داشتند و اینکه در آنجا چه فعالیت داشتند و کدام کتگوری های صنفی را مورد حمایت و تحت پوشش داشتند و هم تحت کدام قوانین و نورمها به فعالیت پرداخته بودند اسناد در دسترس نمیباشد ، ولی با استقرار اداره مؤقت و آغاز فعالیت دفتر ارتباطی I.L.O. عده از اتحادیه های کارگری و روشنفکری و زنان که در خارج از کشور به نحوه فعالیت داشتند در آن دفتر با در نظر داشت برداشتها و مقاصد و مرام خود شان مراجعه و ثبت و راجستر گردیده بودند.

این مدت زمانی بود که دولت انتقالی افغانستان جدیداً به کار آغاز و در رابطه به فعالیت سازمانهای اجتماعی و شبکه های جامعه مدنی و حقوق بشر بمثابه بدنه دموکراسی و نورماتیفهای قانونمند وجود نداشت تا بر مبنای آن سازمانهای اجتماعی روشنفکری و کارگری فعالیت کاری خود را قانونمند و مرتب میساختند . قانونهای نافذ به شمول قانون کار گذشته در دوران حکومت طالبان سانسور و قرار خواسته های آن حکومت تهیه و تنظیم گردیده بود که سازگار به شرایط باز جدید و مناسبات دموکراتیک نبود ، بنا اداره انتقالی به این حالت پی برده در سال ۱۳۸۱ تحت فرمان شماره ۱۵۲ مؤرخ ۵ / ۸ / ۱۳۸۱ دولت انتقالی اسلامی افغانستان قانون سازمانهای اجتماعی قرار مصوبه (۴۲) بر (۱۲) مؤرخ ۲۵ / ۶ / ۱۳۸۱ مجلس عالی شورای وزیران در چهار فصل و (۲۵) ماده توشیح و نافذ گردید ، که با صدور آن اتحادیه ملی کارکنان اولین سازمان اجتماعی کارگری بوده که بتاريخ ۷ / ۱۲ / ۱۳۸۱ در شماره (۳) صفحه (۳) کتاب ثبت و تحت شماره (۲) راجستر و رسماً بکار خود آغاز نمود .

البته قانون مذکور از لحاظ محتوی جوابگوی شرایط نبوده که بازنگری بنیادی آن ضروری است تا با نگرش وسیع تهیه و تدوین گردد، که در زمینه سازمانهای اجتماعی که بطور غیر متجانس تحت عنوان شورای انسجام بسیج بودند با تلاش ها تا سرحد جر و بحث در پارلمان ادامه دادند.

اتحادیه های مختلف مماثل کارگری و سایر اتحادیه های روشنفکری و صنفی که بکار علاقمندی داشتند روی مناظره ها و طرز دید خود شان به دفتر I.L.O در کابل مراجعه و آرزومندی حمایت و مشارکت در فعالیتهای آن سازمان داشتند، همچنان دفتر ساحوی بنیاد نووارد فریدریک ایبرت آلمان (FES) در کابل نیز در اوایل علاقمند تقویت جامعه مدنی و سازمانهای اجتماعی بوده که در محافل زیادی آن سازمان نیز عده کثیری از نماینده گان سازمانهای اجتماعی تجمع مینمودند و در فهرست همیشه شامل بودند که عبارت اند از:

- اتحادیه ملی کارکنان افغانستان .
- اتحادیه یا وحدت بزرگ محنت کشان و کارگران افغانستان (قریشی گروپ) .
- وحدت بزرگ محنت کشان و کارگران افغانستان (سیدا گل گروپ) .
- اتحادیه کارگری افغانستان .
- اتحادیه حمایت از معلمین .
- اتحادیه و یا انجمن حمایت از ژورنالستان افغانستان .
- اتحادیه ملی ژورنالستان .
- اتحادیه سراسری زنان افغانستان .
- اتحادیه حقوق دانان افغانستان .

و چهار اتحادیه کارفرمایان نیز همواره غرض تکمیل نصاب کاری (I.L.O) در محافل و مراسم و ورکشاپهای (I.L.O) اشتراک می ورزیدند. اتحادیه های کارگری و صنفی که از آن یاد آوری گردید بعضی ها طبق قانون سازمانهای اجتماعی اجراءات و فعالیت قانونمند داشتند و در وزارت عدلیه ثبت و راجستر و جواز فعالیت داشتند و عده نسبت عدم تکمیل شرایط فعالیت، صرف در پرنسیپ با مراجعه مکرر شان که در دوران هجرت در پاکستان فعالیت داشتند و با (I.L.O) در پاکستان روابط داشتند روی آن معرفت پیدا کرده بودند بر بنیاد آن در جلسات و محافل سازمان بین المللی کار که به عناوین مختلف دایر میگردد اشتراک می ورزیدند.

قابل به تذکر است که حین استقرار دوره دولت انتقالی و مؤقت با ازسرگیری فعالیت (I.L.O) در کابل برنامه توحید و انسجام اتحادیه های مماثل کارگری و عده دیگری از سازمانهای صنفی از جانب (I.L.O) رویدست گرفته شد.

چنانچه در سال ۱۳۸۳ کنفرانس معرفت بین چهار اتحادیه کارگری به ابتکار (I.L.O) در هتل انترکانتیننتال دایر گردید. در این ورکشاپ هر اتحادیه خود را معرفی و از نحوه فعالیت تاریخی و سابقه کاری خود اظهاراتی ارائه داشتند و هر کدام تلاش ورزیدند تا خود را بهتر معرفی نمایند. عده ای از این اتحادیه ها علاقمند بودند تا صرف تحت عناوین مختلف از دفتر (I.L.O) فوند پولی بدست آورند، ولی به اجراءات خود متکی نبوده و فعالیت شان هیچ نوع بیز و اساس توده ئی نداشته صرف تلاش می ورزیدند دفتر (I.L.O) را اغوا نمایند. با آن هم در سال ۱۳۸۴ آقای پانگ شول کارشناس و سابقه دار دفتر ساحوی (I.L.O) در دهلی به کابل آمده طی سیمیناری برای فعالین و رهبری سازمانها پیام داشت تا همه در یک کنفریشن یکجا گردند و (I.L.O) توانسته باشد بصورت مؤثر

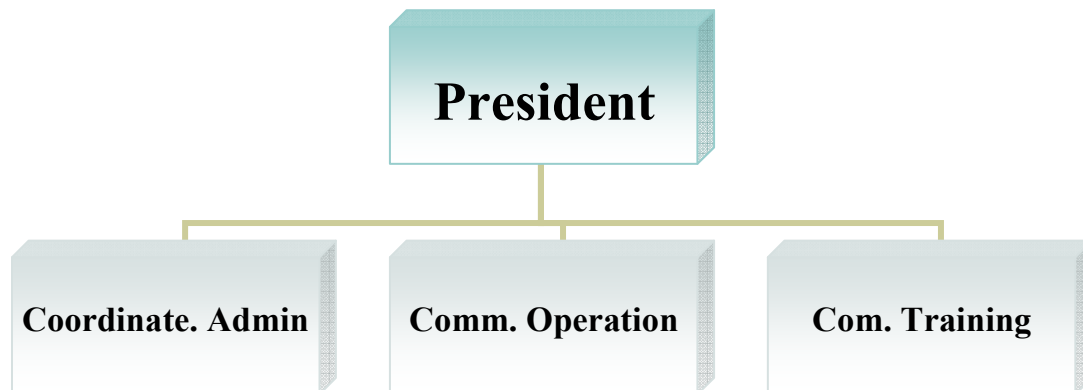
آنها را تحت حمایت قرار دهد و مودل وحدت و یکپارچگی اتحادیه ها در کشور های هند ، بنگلادیش و نیپال که نتایج خوب در تحقق اهداف و تأمین حقوق کارگران در قبال داشته بیان داشتند . به تعقیب آن در سال ۲۰۰۵ ورکشاپی تحت عنوان هم‌آهنگی اتحادیه های کارگری به اشتراك نماینده گان <۷> اتحادیه ، مشتمل از اتحادیه ملی کارکنان افغانستان ، اتحادیه محنت کشان قریشی گروپ ، اتحادیه محنت کشان و مزدوران سیداگل گروپ ، اتحادیه کارگری ، اتحادیه حمایت از معلمین ، اتحادیه سراسری زنان ، اتحادیه حمایت از ژورنالستان ، که بر نامه آن از جانب دفتر ارتباطی (I.L.O) کابل تحت رهبری شینکلی جی و همکار آن آقای رشیدی تحت عناوین ذیل تهیه و تدوین یافته بود :

Workers Organization, Strategic Planning what, International Lab Organization Strategic. How, Strategic Planning why? Strategic Planning What Goals, How to Develop a good, what is a mission

Organization Structures Hierarchy of Goals, Goal requirements.

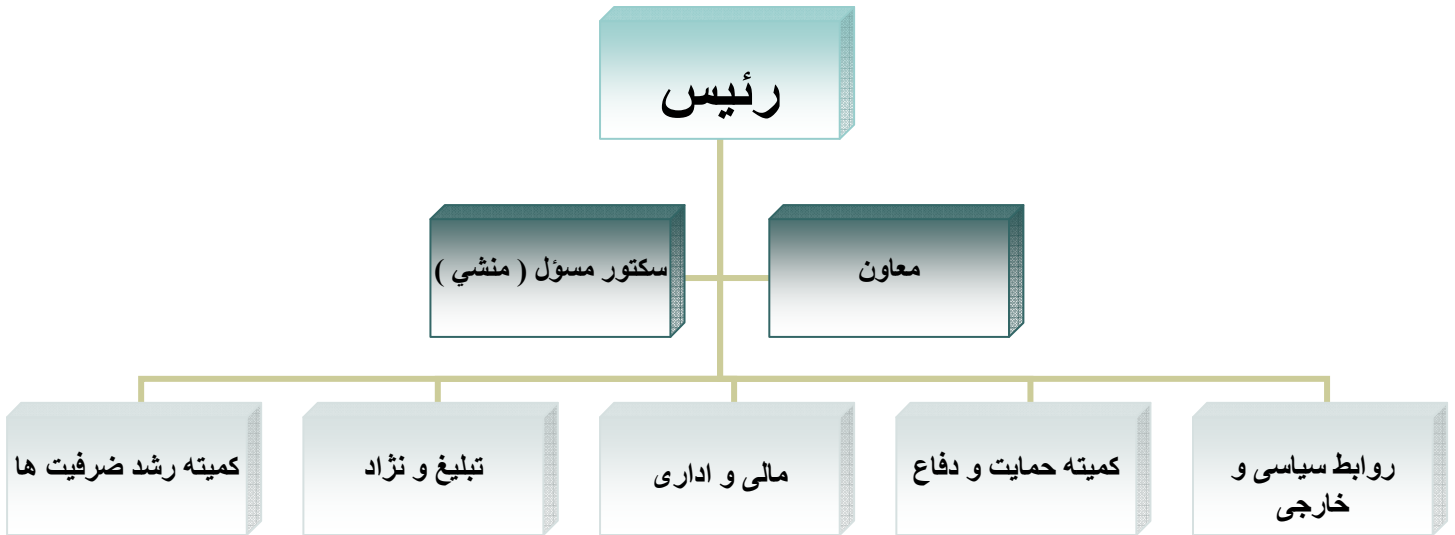
راه اندازی گردید . در ورکشاپ مذکور آقای شینکلی از اهمیت نهضت مدنی و کارگری در کشورهای مختلف جهان مفصلاً صحبت نموده و تاکید داشت اگر حرکت‌های مدنی و کارگری با هم وحدت و هم آهنگی سازمانی و عملی داشته باشند نتایج مبارزه و تلاش‌های شان ثمربخش و زودرس خواهد بود ، در غیر آن بشکل متفرق نمیتوانند به اهداف مطلوب دست یابند . در ورکشاپ مذکور که مسئولین دست اول اتحادیه حضور داشتند بعد از بحثها و تبادل نظرها شرکت کننده گان به گروپ های کاری تقسیم گردیدند و شکل ساختار مختصر کمیته هم آهنگی اتحادیه های کارگری و صنفی را بطور ذیل به تصویر در آوردند :

وریانت اول:

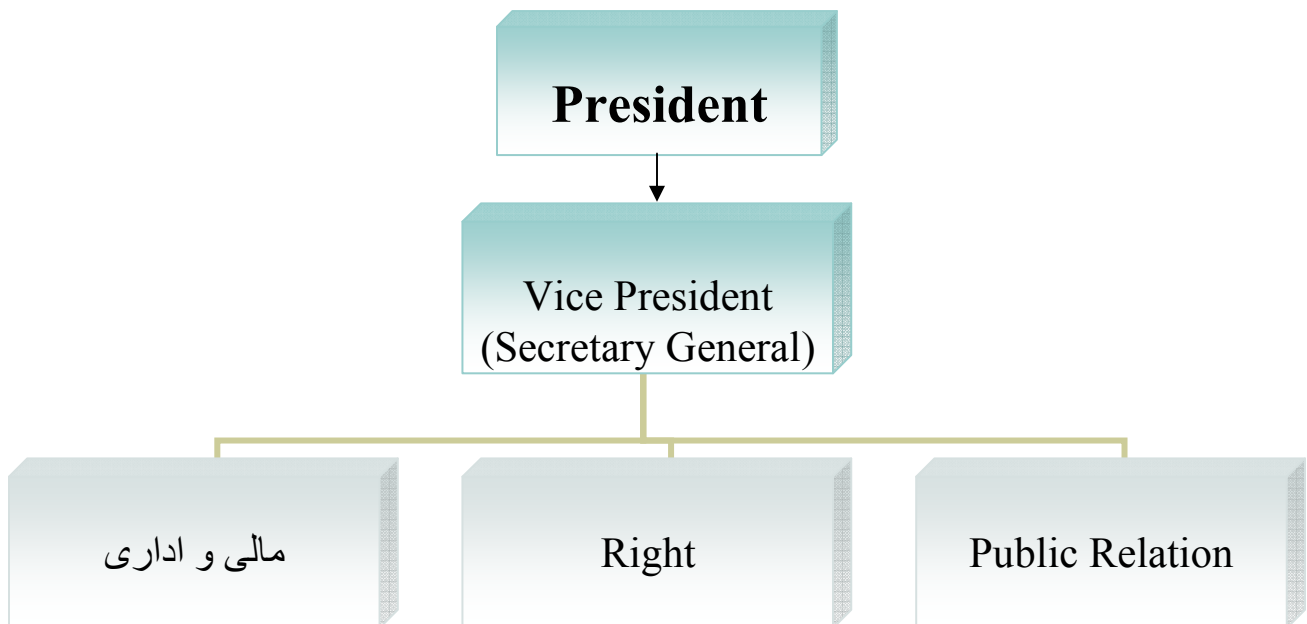

وریانت دوم:

انتخاب هیئت رئیسه الی (۳) نفر
 تمام اپرات مشتمل (۷) نفر
 چارت تشکیلاتی

وریانت سوم:

- ۱- در مورد نامگذاری کمیته ها نظرات مختلف وجود داشت .
- کمیته رهبری کنفدراسیون اتحادیه های کارگری افغانستان .
- کمیته انسجام سازمانهای اجتماعی .
- کمیته هم آهنگی سازمانهای اجتماعی .
- د افغانستان د ټولنیزو جوړښتونو د سمون کمیته .
- ۲- معیارهای عضویت در کمیته .
- ۳- ثبت و راجستر در وزارت عدلیه .
- داشتن جواز فعالیت .
- فعال و اکتیف بودن .
- عدم تعلقات سیاسی .
- شفافیت مالی .

در ورکشاپ علاقمندی عام و تام وجود داشت تا یک تشکل در میان باشد ولی بعد از ختم ورکشاپ همه نهادها الی ۲۷ سپتامبر ۲۰۰۵ نظریات خویشرا در رابطه به تشکیل کمیته هماهنگی سازمانهای اجتماعی به دفتر (I.L.O) ارسال نمایند ، که بعد از توحید نظریات ، رسال ای نیز در اینمورد از طرف (I.L.O) بنشر سپرده شود . قابل به تذکر است که با تأسف مسئولین و رهبری اتحادیه ها به خواست (I.L.O) طوریکه لازم بود توجه نکرده و فیصله های ورکشاپ به فراموشی سپرده شد و تا امروز موفق به یک تشکل واحد شده نتوانستیم . اتحادیه ملی کارکنان علاقمند بود تا یک تشکل موقت و هماهنگ اجرائیوی بمیان بیاید و همواره از اتحادیه های کارگری مماثل و سازمانهای اجتماعی در محافل دعوت بعمل بیاید . ولی در واقعیت امر اگر توجه شود .

- ۱- اتحادیه محنت کشان مزدوران قریشی گروپ .
- ۲- اتحادیه محنت کشان و مزدوران سیدا گل گروپ .
- ۳- اتحادیه کارگری افغانستان تحت ریاست نصرالله عزت .
- ۴- اتحادیه سراسری زنان تحت ریاست ثریا پرلیکا .
- ۵- اتحادیه حقوقدانان تحت ریاست گل رحمن قاضی .
- ۶- اتحادیه ژورنالستان تحت ریاست غوث زلمی و معاونیت بارکزی .
- ۷- اتحادیه حمایت از ژورنالستان تحت ریاست رحیم الله سمندر و بومیا .
- ۸- اتحادیه حمایت از معلمین مکاتب تحت ریاست داکتر هما نورستانی .
- ۹- اتحادیه ملی کارکنان افغانستان تحت ریاست الحاج محمد ظاهر کارگر .

عده ای از این سازمانهای که بیز و اساس خوب کاری داشتند و بعضیها به مقاصد شخصی و سیاسی هسته گذاری گردیده بودند و عده ای هم نسبت عدم کارائی و حوصله مندی نتوانستند بفعالیت اجتماعی خویش ادامه دهند که اکنون اکثر آنها علاقمند به فعالیت نبوده و در واقعیت نه دفتر رسمی دارند ، نه فعالیت و نه هم تشکل و نه هم اعضا . ولی نمرات تلفیونهای شخصی را توزیع و هنوز هم خود را نماینده این و آن سازمان معرفی میدارند و به فعالیت های خود و بیزنیس مصروف اند .

قابل بحث و توجه میباشد که عده کثیری از آنها فعالیت قانونمند نداشته و در وزارت عدلیه قرار قانون سازمانهای اجتماعی ثبت و راجستر نبوده و اگر راجستر بودند هیچنوع فعالیت نداشته و گذارش کاری را به شعبه انسجام و ثبت و راجستر احزاب سیاسی و اجتماعی وزارت عدلیه ارائه نمیدارند ، جواز فعالیت شان تجدید نشده و هم محافل خویشرا طبق اساسنامه تدویر نموده اند .

بر علاوه سازمانهای مذکور عده از نهادهای اجتماعی کارفرمایی و روشنفکری وجود دارند که تحت نامها و عناوین مختلف ایجاد شده و اکثر آنها بعد از راجستر نتوانسته اند به فعالیت خویش ادامه دهند که قرار احصائیه ها بیش از «۷۰۰» سازمان اجتماعی به مفاهیم و مقاصد جداگانه ایجاد شده ، ولی برنامه کاری آنها بیز واقعی نداشته عده کثیری از آنها انحلال و یا آنکه به شکل تشریفاتی در لست وزارت عدلیه صرف بنام وجود دارند . بعضی از این نهادها که اکنون فعالیت دارند اتحادیه پیشه وران (کارفرمایی) ، اتحادیه جوانان ، اتحادیه کوپراتیفهای دهقانی ، اتحادیه کتابداران ، اتحادیه یا انجمن دوکتوران ، اتحادیه صنعت کاران که تا حدودی فعالیت آن قابل یادآوری است .

III. اتحادیه ملی کارکنان افغانستان بحیث نهاد فعال و قانونمند در کشور بوده که دارای (۲۱) شورای ولایتی و یک شورای شهری در کابل میباشد . طبق قانون سازمانهای اجتماعی در وزارت عدلیه ثبت و راجستر بوده و قانوناً فعالیت مینماید . دارای اساسنامه ، برنامه کار ، تشکیلات منظم اپرات واحد مرکزی و شوراهای ولایتی که دارای بیش از (۱۱۸) نفر کارمندان دایمی میباشد و غرض قانونمند ساختن جریان کار و دموکراتیزه ساختن امور کادری و گسترش بهتر از پیش و تشریک مساعی فعالین و رهبری جمعی بتاريخ ۲۱ حمل ۱۳۸۷ مطابق به اپریل ۲۰۰۸ کنفرانس سراسری خویشرا دایر نمود که طی آن سومین کنگره اتحادیه ملی کارکنان افغانستان دعوت و اجندای آن به تصویب رسید . جریان مختصر ذیلاً ارائه میگردد :

به اساس فیصله پلینوم ۲۱ حمل سال ۱۳۸۷ شورای مرکزی اتحادیه ملی کارکنان افغانستان ، سومین کنگره اتحادیه ملی کارکنان بروز سه شنبه مؤرخ ۱۳ حوت سال ۱۳۸۷ مطابق به ۳ مارچ ۲۰۰۹ در تالار هتل پروان واقع ناحیه ۱۱ شهر کابل با اشتراک ۳۵۰ نفر از شخصیتهای با اعتبار ، سابقه داران اتحادیه و صاحب نظران اعم از اراکین دولت ، اعضای محترم پارلمان ، نماینده گان جامعه مدنی و سکتور خصوصی ، پارکهای صنعتی ، نماینده گان منتخب کنفرانس های ولایتی ، شهر کابل و رؤسای شوراهای ولایتی و شهر کابل در محضر عده کثیری از ژورنالستان و خبرنگاران رسانه های جمعی در فضای کاملاً آزاد و دموکراتیک با رعایت اصول ، پرنسیپها و اساسنامه اتحادیه ملی با سهمگیری فعال نماینده گان منتخب شوراهای که تعداد شان به (۲۰۶) تن میرسید و از جمله (۱۹۰) تن آنها حضور به هم رسانیده بودند . بتعداد (۱۶) تن آنها بنابر معادیر معقول در کار کنگره شرکت کرده نتوانسته بودند . محفل با تلاوت کلام الله مجید و پخش سرود ملی کشور رسماً به کار خویش آغاز نمود .

متعاقباً طرز پیشبرد کار جلسه و اجندای آن که توسط کمیسیون تدارک برگذاری کنگره آماده گردیده بود مورد رأی گیری قرار گرفت که به اتفاق آرای شرکت کننده گان به تصویب رسید . اجندای مذکور به صورت مشخص در سه بخش قرار ذیل تنظیم گردیده بود :

بخش اول ، گذارشات:

- ارایه گذارش کار و فعالیت شورای مرکزی امکا .

- ارایه گزارش تفتیش مرکزی .
- بحث روی مسوده اساسنامه و ستراتیژی شورای مرکزی .

بخش دوم ، امور تشکیلاتی :

- انتخاب اعضای شورای مرکزی .
- انتخاب رئیس عمومی شورای مرکزی .
- انتخاب اعضای کمیسیون تفتیش مرکزی .

بخش سوم ، پیشنهادات و نظریات :

- الحاق اتحادیه ملی کارکنان به فدراسیون های بین المللی اتحادیه کارگری .
 - نکات نظر شورای مرکزی امکا پیرامون بحران اجتماعی و اقتصادی .
 - الحاق افغانستان به کنوانسیون های شماره ۸۷ - ۹۸ - ۱۸۲ و ۱۴۴ سازمان بین المللی کار (I.L.O) .
- همچنان برای پیشبرد سالم کار جلسه هیئت رئیسه با کمیت ۱۵ تن از نماینده گان منتخب شرکت کننده به اتفاق آراء تصویب و هیئت رئیسه از میان خویش برای پیشبرد قسمت اول اجندا محترم محمد حسن سپاهی ، برای قسمت دوم اجندا محترم عبدالرزاق حکیمی و برای پیشبرد قسمت سوم اجندا محترم عبدالکریم حمید رئیس حقوق وزارت کار و امور اجتماعی را بحیث رؤسای نوبتی و محترم شهباز یادگاری را به صفت منشی جلسه انتخاب نمود .
- علاوئاً کمیسیون تحریر و اعتبار نامه با کمیت (۷) تن از نماینده گان نیز به اتفاق آراء جهت ثبت رویداد جلسه و شمارش آراء از جانب نماینده گان تحت ریاست محمد آصف اسکریار برگزیده شدند .
- بخش اول اجندا تحت ریاست محترم محمد حسن سپاهی با ارائه گزارش اساسی توسط محترم انجینیر رهین ، گزارش تفتیش مرکزی توسط محترم سید بسم الله مرتضوی و طرح مسوده اساسنامه و ستراتیژی شورای مرکزی اتحادیه ملی کارکنان توسط شیر علی ظفرمل بالنوبه آغاز و با ابراز نظرهای همه جانبه عده از نماینده گان ، منجمله آقای میر احمد جوینده و جانگل کارگر اعضای محترم شورای ملی و عبدالکریم حمید رئیس حقوق وزارت کار و امور اجتماعی ، سید بشیر احمد رئیس کادر و پرسونل اداره امور شورای وزیران ، بصورت کل مورد تائید قرار گرفته و جهت بازنگری و تکمیل کمبودات ، پیشنهادات مشخص را ارائه و به هیئت رئیسه آینده منتخب کنگره صلاحیت تفویض گردید تا با در نظر داشت پیشنهادات فوق الذکر اساسنامه را تنظیم و گزارش کمیسیون تفتیش مرکزی را مورد غور و بررسی قرار داده اقدامات لازم را مرعی دارند .
- بخش دوم اجندا تحت ریاست محترم عبدالرزاق حکیمی شروع بکار نمود . نخست به تعداد (۸۵) تن از نماینده گان به عضویت شورای مرکزی به اتفاق آراء انتخاب گردیدند . به تعقیب آن رئیس عمومی اتحادیه از جمع اعضای منتخب شورای مرکزی میبایست انتخاب گردد که برای کسب ریاست شورای مرکزی دو تن از سابقه داران اتحادیه هر يك محترم الحاج محمد ظاهر کارگر سرپرست شورای مرکزی منتخب پلینوم شورای مرکزی و دومی محترم عبدالستار پردلی که در سالهای قبل سمت ریاست اتحادیه های صنفی را بدوش داشت هر کدام خود را نامزد نمودند . کاندیداتورها هر کدام بیوگرافی خویشرا همراه با برخی از کارکردهای گذشته و اجرای فعالیت های آینده خویش به کنگره بیان داشتند . هیئت رئیسه بمنظور شفافیت در کار انتخابات و کنترل کارتهای اعتبار نامه و شمارش دقیق نماینده گان انتخابی موجود در جلسه با دقت لازم عمل نموده که موجودیت (۱۹۰) تن از نماینده گان منتخب را در کار کنگره تائید و بیان داشته و برویت کارتهای اعتبار نامه به تعداد (۱۹۰) قطعه کارت رای دهی

تنظیم و با مهر و با نشانی شد برویت کارتهای اعتبار نامه برای هر يك از رای دهنده گان تسلیم و محل مشخصی را برای رای دهی معین و تحت نظر هیات رئیسه و کمیسیون اعتبارنامه به پای صندوقهای رای دهی منظمآ رفته و به صندوق مخصوص که تحت نظارت مستقیم هیئت رئیسه قرار داشت رای خویشرا به کاندید مورد نظر خویش دادند . در ختم رای دهی ورقه های رای دهی بصورت شفاف در محضر همه نماینده گان به شمارش گرفته شد که همان رقم (۱۹۰) ورق نشانی شده را در مطابقت به کارتهای اعتبار نامه احتوا مینمود و این خود بیانگر صحت انتخابات و رضایت هردو کاندید محترم گردید . بعداً در محضر کاندیدها شمارش آرا آغاز گردید که در نتیجه به تعداد (۹۵) رای به نفع آقای محمد ظاهر کارگر و (۹۰) رای به نفع محترم عبدالستار پردلی و تعداد (۵) رای باطل اعلان گردید . به این اساس محترم الحاج محمد ظاهر کارگر بحیث رئیس عمومی شورای مرکزی "امکا" انتخاب گردید که پروسه انتخابات بدون اعتراض کتبی و شفاهی نماینده گان محترم و نامزد ریاست ، محترم عبدالستار پردلی ، به پایان رسید که در نهایت با اکثریت آرا محترم کارگر در فضای کاملاً دموکراتیک و فارغ از هر نوع تخلف ، بدون کدام مداخله ، با شفافیت کامل برای مدت (۵) سال بحیث رئیس عمومی اتحادیه برگزیده شد . در ختم پروسه انتخابات با شور و هیجان و طلب مؤفقت و پیروزی ها برای جناب کارگر از جانب نماینده گان کنگره مورد استقبال زایدالوصف قرار گرفت . سابقه کاری ، شخصیت ، تجربه و صداقت و سازماندهی خوب امورات محترم الحاج محمد ظاهر کارگر نقش بس مهمی را در پیروزی اش ایفا نموده همچنان به تعداد (۷) تن از نماینده گان بحیث اعضای کمیسیون تفتیش مرکزی به اتفاق آرا به تصویب رسیدند .

بخش سوم اجندا تحت ریاست محترم عبدالکریم حمید به بحث گرفته شد که در مورد هر جزء قسمت سوم اجندا تصامیم لازم بعمل آمد .

قابل به یادمانی است که پلینوم ۲۱ حمل سال ۱۳۸۷ تاریخ تدویر کنگره سوم در ربع سوم سال در نظر گرفته شده بود که متأسفانه نسبت عدم توانائی مالی قادر به تدویر آن نگر دیدیم و هیئت رئیسه و کمیسیون برگذاری کنگره با تحلیل همه جانبه امکانات و برگذاری خوب کنگره سوم ، تاریخ ۲۸ دلو ۱۳۸۷ را تعیین نمودند که بنا بر برف باری های فراوان و مشکلات سرد زمستان بنا به درخواست شوراها و ولایتی و معذرت قانونی شان قادر به برگذاری کنگره نگر دیدیم . بالاخره با تغییر وضع جوی مطابق به فیصله هیئت رئیسه و کمیسیون برگذاری کنگره بتاریخ ۱۳ حوت سال جاری تدویر جلسه کنگره تعیین و عملی شد . باید گفت که تمام تغییرات در تاریخ تدویر کنگره روی معاذیر واقعی بوده که نمیتوان آنرا تعلل در کار دانست . بنا شرح فشرده جریان کار کنگره سوم اتحادیه ملی کارکنان افغانستان جهت آگاهی بیشتر به شما تقدیم است .

خاتمه

نشریه شورای مرکزی "امکا"

سال ۱۳۸۸

« مأخذ – آرشیف "امکا" »